

”ABC-UL JUST 4 KIDS”
Revista cadrelor didactice

Luna mai

An 2024

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

ISSN
2668-0459
ISSN-L 2668-0459

JUST4KIDS

— — — HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

► NIVEL
PRIMAR

CUPRINS

01

**Inițierea în arta lecturii la clasa
pregătitoare
Prof. Bănică Daniela**

04

**Educația incluzivă
Prof. Jianu Corina**

02

**Profilul cadrului didactic
Prof. Dobrescu Silvia**

05

**Familia și atitudinea acesteia
față de școală
Prof. Alexandru Oana**

03

**Etica și integritatea personalului
didactic
Prof. Prodan Adriana**

06

**Importanța educației outdoor
Prof. Cristea Mădălina**

CUPRINS

07

Importanța cititului pentru copii
Prof. Radu Ellery

10

**Metode și tehnici de stimulare a
creativității**
Prof. Anghel Antoanela

08

**Metode și mijloace de predare a
educației muzicale în ciclul
primar**
Prof. Cernea Corina

11

**Metode bazate pe
analiză/organizare conceptuală**
Prof. Crețu Cătălina

09

**Formele verbale de contact în
comunicarea verbală**
Prof. Pene Cristina

12

**Starea de bine în școală, a
elevilor și a profesorilor**
Prof. Protopescu Florența

CUPRINS

13

**Rolul activităților extrașcolare
în învățământul primar
Prof. Achim Mirela**

15

**Mentorul de inserție
profesională – Model de
conduită în activitatea didactică
Prof. Bălan Georgiana**

14

**Metode și tehnici folosite în
activitățile de comunicare orală
Prof. Cuțar Cătălina**

16

**Dezvoltarea abilităților de public
speaking la elevi
Prof. Sîrbu Laura**

Inițierea în arta lecturii la clasa pregătitoare

prof. Bănică Daniela

În clasa pregătitoare, inițierea în arta lecturii este esențială pentru dezvoltarea abilităților lingvistice și cognitive ale elevilor. În această etapă, copiii au fost conduși în lumea fascinantă a literaturii prin jocuri, povești animate și activități interactive cu texte și ilustrații. Este o perioadă plină de descoperiri și bucurie, în care se construiește baza pentru o relație durabilă și profundă cu cărțile. Poveștile joacă un rol deosebit de important în inițierea elevilor în lumea lecturii și în dezvoltarea abilităților lingvistice și cognitive.

Dezvoltarea gustului pentru lectură și implicarea în cadrul activităților sunt esențiale pentru elevii de clasă pregătitoare și pot fi încurajate în mai multe moduri:

-Modelarea comportamentului: Învățătoarea devine un model pozitiv pentru elevi, arătându-le cât de plăcută poate fi lectura.

-Variație și adaptare: Oferirea unei game largi de cărți și materiale de lectură, adaptate intereselor și nivelului de dezvoltare al fiecărui elev, permițându-le astfel să descopere și să exploreze diferite genuri și subiecte care să-i atragă.

-Activități interactive: Elevii au fost implicați în activități interactive care să promoveze lectura, precum dramatizarea poveștilor și crearea de ilustrații.

-Evenimente speciale pentru lectură: Mascota clasei, Albinuța, i-a însoțit pe elevi, rând pe rând și i-a încurajat să descopere taina lecturii.

Pentru a le capta atenția și pentru a le stimula imaginația, am folosit diverse tipuri de povești, adaptate vârstei și intereselor lor, dar și o varietate de activități: jocuri de identificare a literelor și a sunetelor asociate; povești interactive și dramatizări care au implicat participarea activă a elevilor; activități de recunoaștere a cuvintelor frecvente și de construire a vocabularului; căutarea și identificarea literelor și cuvintelor în cărți și în mediul înconjurător; audirea unor povești și discuții despre cărți preferate/ povești; utilizarea materialelor vizuale și tactile pentru a sprijini învățarea (flashcard-uri, puzzle-uri cu litere, cărți cu imagini).

Prin intermediul acestor activități, adaptate nevoilor și intereselor individuale, elevii nu numai că s-au bucurat de experiențe de lectură pline de farmec, ci și-au dezvoltat abilitățile lingvistice, cognitive și sociale într-un mod distractiv și stimulant. De asemenea, prin abordarea strategiilor prezentate, am creat un mediu stimulant și plin de entuziasm, care să-i încurajeze pe elevi să-și dezvolte gustul pentru lectură și să se implice activ în cadrul activităților propuse.

Profilul cadrului didactic

prof. Dobrescu Silvia

Rolul cadrelor didactice este extrem de important în procesul de învățare al elevilor, deoarece aceștia reprezintă principalul factor care influențează succesul acestora în școală. Profilul cadrului didactic este unul complex și variat, care include atât calități profesionale, cât și personale.

Un cadru didactic eficient trebuie să aibă o pregătire solidă în domeniul în care predă, să fie pasionat de ceea ce face și să fie capabil să transmită informațiile într-un mod accesibil și captivant. De asemenea, un cadru didactic de succes trebuie să fie empatic și să aibă capacitatea de a intra în relație cu elevii săi, astfel încât aceștia să se simtă înțeleși și sprijiniți. În plus, un cadru didactic eficient trebuie să aibă și o bună capacitate de comunicare, să fie organizat, flexibil și deschis la schimbări. De asemenea, este important ca un cadru didactic să fie empatic și să aibă capacitatea de a se adapta la nevoile și particularitățile fiecărui elev în parte.

Competențele unui profesor sunt esențiale pentru a asigura o educație de calitate elevilor săi. Un profesor competent este capabil să își îndeplinească eficient sarcinile didactice, să fie un model pentru elevi și să îi încurajeze să își dezvolte abilitățile și cunoștințele. Una dintre cele mai importante competențe ale unui profesor este cunoașterea subiectului pe care îl predă. Un profesor trebuie să aibă o înțelegere profundă a materiei pe care o predă, să fie la curent cu ultimele descoperiri și să aibă abilitatea de a explica în mod clar și accesibil informațiile elevilor. De asemenea, un profesor competent trebuie să fie capabil să adapteze metodele de predare în funcție de nevoile și de nivelul de cunoștințe al elevilor săi. Un alt aspect important al competențelor unui profesor este abilitatea de a comunica eficient cu elevii și de a stabili o relație pozitivă cu aceștia. Un profesor empatic și deschis la dialog este mai susceptibil să fie ascultat și respectat de către elevi și să îi motiveze să își depășească limitele și să își atingă potențialul maxim.

De asemenea, un profesor competent trebuie să fie capabil să gestioneze eficient timpul și resursele, să fie organizat și să planifice în mod riguros lecțiile și activitățile educative. Un profesor bine pregătit știe cum să își organizeze programul și să își distribuie sarcinile în așa fel încât să asigure un mediu de învățare eficient și productiv pentru elevi.

În concluzie, competențele unui profesor sunt esențiale pentru a asigura o educație de calitate și pentru a contribui la dezvoltarea armonioasă a elevilor. Un profesor competent este mai mult decât un simplu transmițător de cunoștințe - este un mentor, un ghid și un model pentru elevi, care îi încurajează să își descopere și să își dezvolte abilitățile și potențialul.

În final, un cadru didactic de succes este acela care reușește să creeze un mediu educațional stimulant, în care elevii să se simtă motivați să învețe și să-și dezvolte potențialul. Profilul cadrului didactic este unul esențial pentru succesul învățământului și este important ca aceștia să fie sprijiniți și să li se acorde recunoașterea pe care o merită.

Etica în educație a apărut pentru a transpune valoarea demnității umane ca primordială în orice relație de învățare. Corelativ, integritatea ca valoare definește profilul ideal al educatorului fiind, la origine, o valoare de natură etică, dar care a devenit, prin absorbție, o valoare constitutivă a profesiei didactice, făcând legătura între deontologia specifică actului de predare și etica, privită în calitate de construcție socială, ce transcende nivelul competențelor profesionale, umanizând fiecare profesie în parte, inclusiv pe cea didactică. (Antonio Sandu, Bogdan Popoveniuc 2018, Etică și integritate în educație și cercetare)

Într-un context academic, etica și integritatea personalului didactic nu sunt doar principii abstracte, ci fundamente esențiale pentru buna funcționare a procesului educațional și pentru dezvoltarea adecvată a elevilor. Personalul didactic trebuie să își desfășoare activitatea profesională în ghidându-se după următoarele valori și principii: imparțialitate și obiectivitate; independență și libertate profesională; responsabilitate morală, socială și profesională; integritate morală și profesională; confidențialitate și respect pentru sfera vieții private; primatul interesului public; respectarea și promovarea interesului superior al beneficiarului direct al educației; respectarea legislației generale și a celei specifice domeniului; respectarea autonomiei personale; onestitate și corectitudine; atitudine decentă și echilibrată; toleranță; autoexigență în exercitarea profesiei; interes și responsabilitate în raport cu propria formare profesională, în creșterea calității activității didactice și a prestigiului unității și instituției de învățământ preuniversitar, precum și a specialității, domeniului în care își desfășoară activitatea; implicare în procesul de perfecționare a caracterului democratic al societății. Etica și integritatea personalului didactic contribuie la construirea și menținerea încrederii în instituția educațională, atât din partea elevilor, cât și din partea părinților și comunității. O reputație de integritate academică consolidează credibilitatea școlii și atrage sprijinul comunității în promovarea educației.

Personalul didactic servește ca model de conduită pentru elevi. Prin demonstrarea eticii și integrității în propriile lor acțiuni și decizii, aceștia îi învață pe elevi despre importanța valorilor morale și profesionale și îi încurajează să le adopte în propria lor viață. Etica și integritatea învățământului cultivă respectul și responsabilitatea în rândul elevilor. Elevii învață să aprecieze importanța respectării regulilor și standardelor academice, să-și asume responsabilitatea pentru propriile lor acțiuni și să înțeleagă consecințele negative ale comportamentului necorespunzător. Prin promovarea unui mediu de învățare bazat pe valori etice, personalul didactic ajută la formarea unor cetățeni responsabili și conștienți de impactul lor asupra societății.

Respectarea eticii și integrității în învățământ este vitală pentru conservarea integrității disciplinei și a valorii academice. Aceasta asigură că diplomele și calificările obținute au o valoare reală și că procesul educațional este corect și echitabil pentru toți elevii. Etica și integritatea cadrelor didactice sunt fundamentale pentru construirea unei societăți educaționale sănătoase, pentru asigurarea unei educații de calitate și valoroase pentru toți elevii, și pentru formarea unor indivizi responsabili și morali. Aceste principii ar trebui să fie susținute și promovate atât la nivel individual, cât și la nivel instituțional.

Incluziunea școlară nu se referă doar la acceptarea elevilor cu dizabilități, ci la includerea tuturor elevilor, chiar și a celor supradotați, indiferent de aspectele fizice, economice, sociale, culturale, intelectuale sau religioase.

Un principiu esențial în asigurarea unei incluziuni eficiente, constă în formarea tuturor cadrelor didactice pentru a dobândi competențele necesare activității didactice din mediul educational incluziv. Profesorii trebuie să cunoască metodologiile centrate pe elev, să cunoască strategii eficiente de predare diferențiată, să valorifice potențialul copiilor și să răspundă nevoilor lor.

Noile perspective în educație vizează abordarea diferențiată a elevilor, promovarea diversității, a inovației și a flexibilității. Pentru realizarea acestor obiective, cadrul didactic trebuie să fie pregătit pentru a face față tuturor provocărilor, pentru a acționa eficient, cu metodele și strategiile potrivite. Este elementară pregătirea în domeniul noilor tehnologii și cunoașterea temeinică a elevilor și a mediului familial al fiecărui participant la educație.

În școlile incluzive, implicarea copiilor cu CES presupune elementul cheie al abordării. Dacă în trecut acești elevi erau marginalizați, neglijați, lipsiți de inițiativă, acum se dorește să fie implicați și valorizați conform potențialului lor, în tot procesul educativ. Pentru eficientizarea acestui demers, se organizează grupuri de sprijin, ADVOCACY, prin implicarea profesorilor, a colegilor copiilor cu CES și a părinților acestora pentru a-i sprijini pe copiii cu nevoi speciale. Implicarea copiilor în activități de voluntariat sunt benefice pentru elevi deoarece dezvoltă abilitățile de comunicare și de cooperare.

Un alt aspect cheie în abordarea incluzivă îl reprezintă managementul clasei (trebuie să li se creeze oportunități de învățare tuturor elevilor, apelând la materiale, spațiu și resurse adaptate potențialului fiecărui elev, crearea unui climat psihologic și de susținere reciprocă în care fiecare membru să se simtă în siguranță, valorizat, important și acceptat.

Bibliografie:

1. VRAȘMAȘ, T., „Școala și educația pentru toți”, Ed. Miniped, București. 2004

Familia și atitudinea acesteia față de școală

prof. Alexandru Oana

Contribuția familiei la asigurarea progresului școlar al copilului se manifestă în climatul familial ce se constituie în interiorul unității sociale, precum și a colaborării cu școala. Valențele educative ale familiei sunt o expresie directă a mediului familial, rezultatul relațiilor ce se stabilesc între membrii săi. Se consideră că nici un alt mediu nu oferă o diversitate atât de mare de relații într-o unitate socială atât de restrânsă. Climatul familial este expresia funcțională a acestor relații ce poate îmbrăca o infinitate de nuanțe, după cum predomină cooperarea sau tensiunea dintre membrii familiei. Ca factor al progresului școlar, climatul contribuie la formarea atitudinii copilului față de școală, în general, și față de învățatură, în mod special. Acesta presupune, din punct de vedere pedagogic, crearea unui substrat motivațional adecvat.

Aprecierile generale ale părinților la adresa școlii, mai ales preocuparea lor sistematică față de rezultatele și progresul școlar al copiilor, stimulările și încurajările continue, se înscriu ca modalități de influențare ale acestei atitudini. În sfera motivațională, atitudinile părinților față de situația și viitoarea ocupație a copiilor, împreună cu nivelul de încurajare pe care ei îl oferă muncii școlare, se află într-o legătură semnificativă cu performanțele lor.

Prin regimul de viață pe care îl impun și îl controlează părinții, aceștia contribuie la formarea unui stil individual de muncă, cât și a unor trăsături de caracter necesare eliminării dificultăților în activitatea de învățare; toate acestea se formează în primul rând prin organizarea și supravegherea activității copilului, prin funcționarea cât mai bună a relațiilor intrafamiliale, prin angajarea copilului în cadrul acestor relații.

Așadar, colaborarea reală dintre familie și școală, mai ales în cazul elevilor cu rezultate slabe la învățatură, poate fi un factor favorizant al învingerii de către elev a dificultăților sale școlare. Relațiile interpersonale relaxate, atmosfera psiho-socială calmă și degajată a mediului familial și școlar își pun amprenta asupra imaginii de sine, dorinței de autodepășire a alevului, care influențează categoric succesul școlar.

În ceea ce privește cadrul didactic, în afară de calitățile ce-i definesc personalitatea, acesta trebuie să dovedească și să respecte câteva condiții specifice:

- măiestrie pedagogică și tact pedagogic;
- manifestarea unei concepții optimiste față de educație, în sensul că fiecare elev pus în condiții favorabile de dezvoltare și educație, poate deveni un succes școlar;
- dragoste și dăruire față de elevi, fără de care nu se poate realiza un act pedagogic de valoare și eficient;
- conștientizarea copilului, transformându-l într-un partener al procesului instructiv-educativ

Educația outdoor în școală este importantă pentru că oferă elevilor oportunitatea de a învăța într-un mediu natural și interactiv, care poate spori angajamentul și motivația lor în învățare. Activitățile outdoor stimulează gândirea creativă, rezolvarea de probleme, colaborarea și dezvoltarea abilităților sociale și emoționale. De asemenea, contribuie la promovarea unui stil de viață activ și sănătos, și la dezvoltarea respectului și responsabilității față de mediul înconjurător.

Educația outdoor este importantă din mai multe motive:

- **Conexiunea cu natura:** Interacțiunea cu mediul natural este esențială pentru sănătatea și bunăstarea noastră. Educația outdoor oferă elevilor șansa de a se conecta cu natura, de a înțelege importanța ei și de a dezvolta un respect și o responsabilitate față de mediul înconjurător.
- **Promovarea sănătății fizice:** Activitățile desfășurate în aer liber, cum ar fi mersul pe jos, alergarea, drumețiile sau jocurile în aer liber, contribuie la promovarea unui stil de viață activ și la menținerea sănătății fizice.
- **Stimularea creativității și a gândirii critice:** Mediul outdoor oferă un cadru stimulativ pentru dezvoltarea gândirii creative și critice. Elevii sunt provocați să exploreze, să descopere și să rezolve probleme într-un mod interactiv și practic.
- **Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale:** Educația outdoor promovează colaborarea, comunicarea eficientă și lucrul în echipă. Elevii învață să își gestioneze emoțiile, să își dezvolte empatia și să își îmbunătățească abilitățile sociale în interacțiunea cu colegii și cu mediul înconjurător.
- **Consolidarea învățării:** Experiențele trăite în mediul outdoor sunt adesea memorabile și relevante, ceea ce poate facilita învățarea și reținerea informațiilor. Educația outdoor oferă oportunități unice pentru aplicarea cunoștințelor în contexte reale și pentru înțelegerea mai profundă a materiei.
- **Promovarea responsabilității și a respectului:** Interacțiunea cu natura îi învață pe elevi să fie responsabili și respectuoși față de mediul înconjurător. Ei învață să aprecieze frumusețea și fragilitatea naturii și să își asume un rol activ în protejarea ei pentru generațiile viitoare.

Educația outdoor, cunoscută și sub denumirea de învățare în natură sau învățare experiențială în aer liber, este un proces educațional care implică utilizarea mediului natural ca și cadru principal pentru învățare și dezvoltare. Este o abordare holistică care integrează experiențele practice în aer liber cu obiectivele educaționale pentru a stimula învățarea, dezvoltarea personală și socială a participanților.

În concluzie, educația outdoor reprezintă o abordare educațională dinamică și interdisciplinară, care oferă participanților oportunități unice pentru învățare, dezvoltare și conexiune cu mediul înconjurător.

Bibliografie:

1. „Instruirea interactivă” de M. Bocoș
2. Manual de educație outdoor” de I. Bucică, D.I. Bran, GH.Caranda, N. Turan

Cititul joacă un rol important în dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a elevilor. Acest obicei, cultivat încă din copilărie, nu doar îmbogățește cunoștințele, ci contribuie semnificativ la formarea unor abilități esențiale pentru succesul academic și personal.

Principalele motive pentru care cititul este important pentru elevi, pot fi:

- *Dezvoltarea vocabularului și a competențelor lingvistice*

Cititul regulat expune elevii la o varietate de cuvinte și expresii, ajutându-i să își extindă vocabularul. Prin citirea de cărți, articole și alte materiale scrise, elevii învață nu doar cuvinte noi, ci și contextul corect în care acestea pot fi folosite.

- *Îmbunătățirea capacității de concentrare și a atenției*

Cititul necesită un nivel ridicat de concentrare și implicare mentală. Prin obișnuirea elevilor să citească în mod regulat, aceștia își pot dezvolta capacitatea de a se concentra pentru perioade mai lungi de timp. Acest lucru este benefic nu doar pentru activitățile academice, ci și pentru activitățile extracurriculare și viața cotidiană.

- *Dezvoltarea gândirii critice și analitice*

Lectura stimulează gândirea critică, permițând elevilor să analizeze, să evalueze și să interpreteze informațiile. Cărțile oferă adesea situații complexe și probleme care necesită soluționare, încurajând astfel dezvoltarea abilităților analitice. Elevii învață să facă conexiuni logice și să dezvolte argumente coerente, competențe esențiale pentru succesul academic și profesional. Stimularea imaginației și a creativității
Cititul încurajează imaginația, deoarece elevii trebuie să își imagineze scenele, personajele și acțiunile descrise în cărți. Acest proces mental de vizualizare și interpretare a textului contribuie la dezvoltarea creativității. Elevii care citesc frecvent au tendința de a fi mai inovativi și mai deschiși la noi idei și perspective.

- *Îmbunătățirea performanței academice*

Studiile au arătat că există o corelație puternică între citit și performanța academică. Elevii care citesc frecvent obțin, în general, rezultate mai bune la testele standardizate și au performanțe superioare în toate domeniile de studiu. Cititul îmbunătățește nu doar abilitățile de literatură, ci și cunoștințele generale și abilitățile cognitive.

- *Reducerea stresului și îmbunătățirea stării de bine*

Cititul are un efect relaxant și poate reduce nivelul de stres. Elevii care citesc regulat au o modalitate eficientă de a se deconecta de la presiunile zilnice și de a se relaxa. Aceasta contribuie la o stare de bine generală, esențială pentru o dezvoltare sănătoasă și echilibrată.

În concluzie, importanța cititului pentru elevi nu poate fi subestimată. De la dezvoltarea vocabularului și a gândirii critice, până la îmbunătățirea performanței academice și a stării de bine, cititul joacă un rol esențial în formarea tinerilor. Încurajarea obiceiului de a citi în mod regulat poate avea beneficii pe termen lung, contribuind la succesul și împlinirea personală și profesională a elevilor. Promovarea lecturii ar trebui să fie o prioritate pentru profesori și părinți, pentru a asigura o dezvoltare completă și armonioasă a viitoarei generații.

Bibliografie:

<https://blog.cme-bucuresti.ro/2024/03/17/importanta-lecturii-in-viata-noastra/>

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/importanta-lecturii-in-instuirea-si-educarea-elevilor>

<https://www.acorns.ro/2020/03/importanta-cartilor-si-a-lecturii-in-educatia-copiilor/>

Metodele de învățământ reprezintă procedeele sau mijloacele folosite de profesor în activitatea de instruire, capabile să conducă la rezolvarea obiectivelor pedagogice propuse. Ele servesc la organizarea și conducerea unei acțiuni sistematice, prin care elevii vor realiza obiectivele lecției, având rolul de a-i sprijini pe elevi să parcurgă calea spre cunoaștere, spre dobândirea de noi comportamente.

Cele mai importante metode folosite în educația muzicală sunt: exercițiile, demonstrarea, explicarea, conversația, jocul didactic, algoritmizarea.

Metoda exercițiilor este cea mai importantă metodă, ea asigurând formarea priceperilor și deprinderilor muzicale de interpretare și înțelegere a esenței lucrărilor muzicale. Această metodă asigură pe întreg parcursul ciclului primar rezolvarea obiectivelor lecției.

Metoda demonstrării îmbracă forme diferite, precum: demonstrarea auditivă, vizuală și mixtă. Demonstrarea auditivă se realizează direct- prin cântarea model oferită de cadrul didactic sau indirect- prin folosirea mijloacelor audio-video. Demonstrarea vizuală, poate fi folosită în clasele III- IV, prin scrierea notelor muzicale, a duratelor cu pauzele aferente și prin tactarea măsurii. Demonstrarea mixtă reunește demonstrarea auditivă (intonarea cântecului) cu demonstrarea vizuală (tactarea măsurii).

Jocul didactic muzical are ca obiectiv o anumită sarcină didactică, utilizând un material muzical divers. În funcție de mijlocul muzical ales, se clasifică în:

- Jocuri muzicale bazate pe cântece (folosirea percuției corporale, a mersului ritmic sau a instrumentelor muzicale);
- Jocuri muzicale bazate pe exerciții (reproducerea anumitor formule ritmice);
- Jocuri muzicale bazate pe audiții.

În funcție de sarcina muzicală urmărită, jocurile se clasifică în: jocuri muzicale melodice, ritmice, cu mișcări sugerate de textul cântecului, jocuri-dans, jocuri muzicale armonico- polifonice, etc.

Educația muzicală presupune contactul direct al elevului cu creația muzicală (lucrări vocale, instrumentale sau vocal-instrumentale). În perioada claselor primare, cântecul constituie universul preocupărilor muzicale și contribuie la realizarea educației estetice, culturale și intelectuale a copiilor. Pentru a fi îndrăgite de elevi, cântecele trebuie să răspundă nevoilor lor afective și să fie adecvate specificului de vârstă. Programa pentru clasele primare sugerează o serie de cântece cu o tematică variată și bogată în special cu privire la : natură, viața animalelor, școală, familie, ocupații sau anotimpuri.

Audiția muzicală organizată formează și dezvoltă elevilor deprinderea de a asculta conștient precum și capacitatea de a înțelege mesajul muzical. Eficiența audiției depinde de accesibilitatea pieselor alese, valoarea lor artistică și educativă și tematica audiției, care trebuie să coincidă cu subiectul lecției. În Programa pentru clasele primare există audiții de genul: A. Vivaldi- Anotimpurile, W. A. Mozart- Mica Serenadă, G. Enescu- Rapsodia, P.I. Ceaikovski- Lacul lebedelor, J. Strauss- Marșul persan, etc.

Bibliografie:

- Munteanu Gabriela, Aldea Georgeta (2001) - Didactica educației muzicale în învățământul primar, E.D.P., București.

Pe lângă modalitățile de comunicare implicite și nonverbale de realizare a contactului interpersonal, există mijloace verbale la care profesorii apelează adesea. Printre acestea se enumeră formule steretipe de „intrare” (Cine lipsește? Ce am avut de pregătit pentru azi?), formule pentru verificarea canalului și eliminarea zgomotului (Liniște! Vedeți la tablă?), formule de provocare a stării de atenție (Foarte interesant este că..., Ați auzit vreodată despre...), formule ale ascultării active (Unde am rămas?). Formele de comunicare verbală prezentate indică nivelul de preocupare pe care profesorul o îl are pentru elevul său.

Discursul informativ reprezintă felul în care profesorul își organizează intervenția de specialist într-un domeniu al cunoașterii. Conținuturile logice stimulează diverse tipuri de procese: evaluative (exprimare păreri personale, argumentare opinii pro sau contra), analitice (definire a unor termeni), empirice (formulare propoziții). Vorbirea persuasivă se concentrează pe creșterea receptivității interlocutorului față de un mesaj, fiind definită ca o artă de a te adresa cuiva cu convingere, această capacitate intrând în categoria comportamentelor definitorii pentru pedagogi. Impactul persuasiv final este produs de personalitatea învățătorului atunci când el poate prezenta elevilor: claritate, vivacitate, adecvare, forță, expresivitate, încredere, intensitate, puritate, interactivitate. Prin astfel de mijloace, profesorul reușește să stabilească cu elevii o relație care nu riscă să cadă în niciuna dintre extreme (exces de familiaritate sau autoritate), oricare dintre ele fiind la fel de dăunătoare. Pentru realizarea schimbului informațional se folosesc operatori comportamentali, cum ar fi: confirmarea recepționării mesajelor (În ce fel? De ce?), confirmarea prelucrării interne a mesajelor (Cu toate acestea..., Credeți că...).

Există un ansamblu de modalități de intervenție care acționează în defavoarea realizării schimbului interpersonal. Ele pot fi sintetizate în două categorii:

- aprecieri care afectează imaginea de sine a elevului și încrederea în forțele proprii: critica excesivă, ironia severă, autoritarismul rigid, jignirea, nerecunoașterea valorii și a calităților personale, afectarea statutului, etc;
- aprecieri care divulgă caracterul, slăbiciunile profesorului.

Din acest punct de vedere, practicile educaționale au dovedit că nu orice investiție psihico-afectivă este urmată de succes, după cum nu orice detașare va conduce la insucces.

BIBLIOGRAFIE

1. Maria Palicica, Codruța Gavrilă, Laurenția Ion, 2007, Pedagogie, Editura Mirton, Timișoara
2. www.tribunainvatamantului.ro
3. www.qdidactic.com

prof. Anghel Antoanela

Sinectica numită și metoda analogiilor/ metoda asociațiilor de idei, a fost elaborată de profesorul William J. Gordon (Operational Approach to Creativity) în 1961, atunci când a înființat primul grup sinectic la Universitatea Harvard.

Termenul de sinectica provine din limba greacă, de la cuvântul *synecticos* ("syn" - "a aduce împreună" și "ecticos" - "elemente diverse") și reflectă principiul fundamental al sinecticii - asocierea unor idei aparent fără legătură între ele. Metoda Gordon are în vedere stimularea creativității participanților pentru formularea de idei și ipoteze, folosind raționamentul prin analogie.

Scopul ce stă la baza acestei metode este acela de a elibera mintea de constrângeri, de a oferi grupului posibilitatea de a genera idei originale și de a corela elemente aparent irelevante. Principiul de bază este acela de a pune în relație idei diferite folosind analogia.

În cadrul demersului didactic profesorul pune accentual pe abordarea creativă a elevilor, metoda sinectică urmărind să elibereze gândirea tip șablon, și să educe lateralitatea și flexibilitatea în gândire.

Sinectica are la bază două procese operaționale. Transformarea unei idei noi în ceva familiar și, inversul primei teorii și anume, transformarea cunoscutului în ceva bizar, neobișnuit.

Metoda prin care sunt aplicate cele două procese operaționale este analogia. Aceasta este de trei tipuri: personală, directă și simbolică.

Analogia personală presupune ca fiecare participant să se identifice cu tema de rezolvat.

Analogia directă se referă la a compara două idei, teorii, lucrări și de a înțelege cum funcționează ele.

Analogia simbolică face referire la conectări libere și spontane de idei și păreri și un grup de cuvinte cu sau fără legătură cu problema de rezolvat, dar care are sens în context.

Succesul acestei metode depinde într-o mare măsură de grupul de participanți. Se recomandă ca membrii grupului să aibă profesii eterogene, și să fie chiar nespecializați în problema analizată.

Toate acestea generează idei noi, creativitate, respectiv scopul principal al sinecticii.

Referințe bibliografice

1. Cosmovici Andrei, Luminița Iacob (1999), Psihologie școlară, Editura Polirom, Iași
2. Nicola Ioan (2003), Tratat de pedagogie școlară, Editura Aramis, București
3. Sălăvăstru Dorina (2004), Psihologia educației, Editura Polirom, Iași

Metode bazate pe analiză/organizare conceptuală

prof. Crețu Cătălina

Metoda didactică se referă la calea sau demersul de urmat în activitatea comună elevilor și profesorului, în vederea realizării obiectivelor educaționale.

Funcțiile metodelor didactice sunt: comunicativă (de transmitere de noi cunoștințe), cognitivă (de dobândire de noi cunoștințe), normativă (de organizare, dirijare și corectare a procesului de instruire), motivațională (de a stârni interesul elevilor), operațional-instrumentală (intermediar între elev și unitatea de conținut), formativ-educativă (de exersare și dezvoltare a proceselor psihice și motorii, simultan cu însușirea cunoștințelor, formarea deprinderilor, dezvoltarea aptitudinilor).

În educația modernă, pentru a forma elevul, pentru a-l ajuta să se integreze optim în societate, profesorul trebuie să urmărească abilitățile acestuia de a realiza conexiuni între idei, de a face diferența între informațiile utile și cele lipsite de importanță, de a produce, analiza și organiza idei, de a rezolva probleme și de a lucra colaborând cu ceilalți.

Metodele didactice pot fi:

1. Metode bazate pe analiză/organizare conceptuală;
2. Metode bazate pe producerea ideilor și rezolvarea de probleme;
3. Metode bazate pe reflecție;
4. Metode bazate pe jocul de rol;
5. Metode bazate pe dezvoltarea colaborării în interiorul grupului.

Metode bazate pe analiză/organizare conceptuală

Hărți conceptuale (conceptual maps/ spider maps)

Hărțile conceptuale reprezintă un mod grafic de expresie, fiind un important instrument de predare, învățare, cercetare și evaluare la toate disciplinele, descriind modul în care conceptele dintr-un domeniu interrelaționează.

Realizarea Hărții conceptuale poate fi dirijată sau lăsată la alegerea elevului. Pentru a construi o Hartă conceptuală se realizează o listă cu concepte despre ce ne interesează și câteva exemple. În acest demers, se parcurg următoarele etape:

1. Se transcrie fiecare concept- cheie pe bilețelele de hârtie;
2. Se aranjează conceptele-cheie pe o coală de un format mai mare;
3. Se trasează săgețile între conceptele care interrelaționează;
4. Se notează, pe săgețile trasate anterior, cuvintele de legătură care să explice relația dintre concepte;
5. Se adaugă exemplele care să ilustreze conceptele utilizate;

6. Se transcrie forma finală, înlocuind bilețelele cu trasarea unui cerc în jurul conceptelor și, eventual, o formă geometrică diferită pentru încadrarea exemplelor.

Avantajele metodei:

- Este o metodă ce poate fi adaptată la orice vârstă și disciplină;
- Se poate folosi la predarea de noi conținuturi, dar și la evaluare;
- Se poate folosi: individual, frontal, pe perechi, pe grupe;
- Dezvoltă capacitatea elevilor de a sintetiza conținuturile învățate;
- Dezvoltă capacitatea elevului de a face legături corecte și complete între conținuturile învățate;
- Prezentarea schematică a ideilor ajută la recapitularea corectă a conținuturilor învățate;
- Ajută la memorarea ușoară și eficientă.

Dezavantajele metodei:

- Lipsa de concentrare a unor elevi poate duce la eșecul aplicării metodei;
- Pot apărea unele confuzii sau ambiguități.

Folosirea metodei la clasa a III-a – recapitularea – evaluarea substantivului.

Clasa este împărțită pe grupe, fiecare grupă are de rezolvat un test. Se verifică între grupe dacă, ce și unde au greșit. Greșelile se remediază în grup, sub îndrumarea profesorului.

După terminarea și verificarea testului, se trece la întocmirea Hărții conceptuale.

Bibliografie:

„Pedagogia învățământului primar și preșcolar” – vol. 1, Ion Ovidiu Pânișoară, Marin Manolescu, ed. Polirom, Iași, 2019

<https://edict.ro/harta-conceptuala-metoda-complementara-de-invatare-evaluare-la-matematica/>

Starea de bine în școală, a elevilor și a profesorilor

Prof. Protopopescu Florența

Cercetările psihopedagogice descriu, de vreo treizeci de ani încoace, rolul relației profesor-elev nu numai asupra procesului de predare-învățare, dar și asupra sănătății și bunăstării profesorilor și elevilor. Recent, psihologia pozitivă (care se ocupă de bunăstarea personală și relațională) a început să contureze efectele emoțiilor pozitive trăite în clasă asupra succesului școlar și a bunăstării întregii comunități școlare. Trăirea emoțiilor pozitive extinde registrul cognitiv și comportamental al persoanelor care împărtășesc relația, îi face mai receptivi la ceea ce se întâmplă în mediu și mai creativi și mai flexibili în abordarea situațiilor de zi cu zi. Este evident că într-o sală de clasă o astfel de spirală de pozitivitate s-ar traduce nu numai într-o mai bună realizare școlară, ci și într-o mai mare stimă de sine, implicare și bunăstare, la cei care învață, dar și la cei care predau (și se simt eficienți) în rolul lor de profesor.

Profesia didactică nu este niciodată „personală”: dialogează cu instituția, este afectată de transformări sociale, este inserată într-un context relațional care implică elevi, părinți, alți profesori, personal de conducere și administrativ.

Cercetările psihologice arată că optimismul și rezistența sunt învățate și este în folosul copiilor să fie învățați acest lucru, fără a uita cât de important este exemplul personal oferit de părinți, familia extinsă și profesori. Cum să înveți optimismul? Unul dintre răspunsurile posibile conform psihologiei pozitive este prioritizarea experiențelor pozitive.

Climatul școlar este un concept complex care face referire la mai multe aspecte; natura relațiilor dintre elevi contribuie în mod evident la definirea climatului și este direct dependentă de bagajul educațional cu care vine elevul de acasă, precum și natura relațiilor elevi – profesori adică de felul în care profesorul manageriază clasa sau profesori – profesori.

Starea de bine este un termen frecvent utilizat, dar inconsistent definit.

Starea de bine ar trebui cultivată. Un mediu în care cuvântul de ordine este libertatea, dar cu respectarea regulilor și a legilor, poate fi un mediu sănătos, creativ. Dacă știm cum să ne facem mediul ambiant cât mai plăcut, să ne înconjurăm cu obiecte care să ne inspire, să ne ajute să ne menținem mintea activă, dar, în același timp, să fim calmi și să ne simțim total implicați în demersurile noastre, atunci avem toate motivele să spunem că am atins „starea de bine”.

Corectarea conduitelor greșite ale copiilor trebuie să vizeze, formarea la ei a capacității realizării unor conduite un caracter de integrare socială, familială și școlară, caracterizate prin colaborare și încredere reciprocă. Trebuie ajutat să-și formeze activități cu caracter predominant intelectual și obiective care se întemeiază pe un mod adecvat de interpretare a eventualelor situații contrariante și frustrante apărute în realitatea vieții.

Elevul trebuie să înțeleagă că, în contextul situației concrete, obținerea satisfacerii dorinței sale de moment nu este posibilă, datorită unor cauze obiective, sau nu are dreptul la ea. În a doua alternativă, el înțelege raportul dintre drepturile și îndatoririle ce-i revin, nu mai este înclinat să considere că are numai drepturi, că i se cuvine totul. Acel elev, care a fost educat în sensul realizării stăpânirii de sine, al înfrânării unor tendințe și amânării satisfacerii unor dorințe imediate, care a fost ajutat să-și formeze capacitatea de transpunere în situația altuia, de înțelegere a trăirilor și motivațiilor semenilor, de a renunța la propriile opinii în favoarea altora mai raționale, reușește să realizeze, chiar și atunci când el apreciază că bunul râvnit poate fi obținut, că i se cuvine, dar nu i se dă, conduite cu caracter de integrare socială, evitând reacțiile subiective și ostile, de răzbunare revendicare agresivă.

După părerea noastră, Finlanda poate fi un exemplu de bune practici din acest punct de vedere. În Finlanda, dar și în multe alte țări, elevii își încep programul cu o oră de activități sportive/ jocuri motrice, își petrec pauzele, de cele mai multe ori, afară, în aer liber. Profesorii își petrec pauzele discutând despre orice altceva decât școală, ore, teste. Se încurajează mișcarea. Se pare că exercițiile în aer liber sunt cele care energizează un om/copil. Jocurile în aer liber, jocurile de echipă, pot conduce la obținerea „stării de bine”. Experiența a dovedit că rezultatele școlare sunt mult mai bune dacă elevii își încep ziua la școală cu activități sportive. Toate acestea sunt rezultatul unei mentalități deschise în educație. Dacă reușim să ne adaptăm actul didactic la nevoile elevilor, rezultatele vor fi cele așteptate. În momentul în care se creează o echipă funcțională, rezultatele nu vor întârzia să apară.

Bibliografie:

- <https://insp.gov.ro/sites/cnepss/wp-content/uploads/2014/12/Sinteza-stare-de-bine-in-scoala2019.pdf>
- <https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/latest/practices/well-being-ideas-forhealthie.html>

FTTC -prof.Adriana Ioana Bârcean-Starea de bine a profesorilor în școli
Ion-Ovidiu Panisoara, “Ghidul profesorului”, Editura Polirom, București, 2017

Activitățile extrașcolare joacă un rol important în dezvoltarea copiilor și tinerilor, oferindu-le oportunități de a-și dezvolta abilități, pasiuni și interese, de a socializa și de a învăța lucruri noi în afara cadrului școlar. Aceste activități pot include sportul, arta, muzica, dansul, teatrul, științele, voluntariatul și multe altele.

Printre beneficiile activităților extrașcolare se numără:

1. Dezvoltarea abilităților sociale (lucrul în echipă, comunicare, leadership și gestionarea conflictelor).
2. Dezvoltarea abilităților emoționale (pasiuni și interese care le pot aduce bucurie și satisfacție)
3. Dezvoltarea abilităților cognitive (gândire critică, rezolvarea de probleme și capacitatea de a învăța continuu).
4. Creșterea încrederii în sine
5. Oportunități de explorare și descoperire (activitățile extrașcolare oferă copiilor și tinerilor oportunități de a explora și descoperi noi pasiuni și interese, ceea ce îi poate ajuta să își formeze o identitate și să își stabilească obiective pe termen lung).

Exemple de activități extrașcolare:

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale – constituie un mijloc de a întui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă. Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în școală, prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei. Deși această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum și în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor.

Se știe ca începând de la cea mai fragedă vârstă , copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. . În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, al vieții sociale , copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele , fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viața în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, elevii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale.

Serbările și festivitățile – marchează evenimentele importante din viața școlarului. Din punct de vedere educativ, importanța acestor activități constă în dezvoltarea artistică a elevului precum și în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej.

Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

În concluzie, activitățile extrașcolare au un rol important în dezvoltarea copiilor , contribuind la formarea unei personalități echilibrate, creative și autodidacte.

Bibliografie:

<https://edict.ro/rolul-activitatilor-extracurriculare-in-dezvoltarea-personalitatii-elevilor/>

<https://www.gradinita-cuvioasaparascheva.ro/2020/05/18/locul-si-rolul-activitatilor-extracurriculare-in-educatia-copiilor/>

Metode și tehnici folosite în activitățile de comunicare orală

prof. Cuțar Cătălina

Pentru dobândirea progresivă a abilității de a conversa și povesti este necesar un exercițiu permanent de îmbogățire și nuanțare a vocabularului, de structurare a mesajelor în discurs coerent, de promovare a comunicării orale.

Printre metodele și tehnicile folosite în activitățile de comunicare orală amintim:

Observarea este cunoscută atât ca tip de activitate, cât și ca metodă utilizată în dezvoltarea limbajului elevilor; este, în același timp, un exercițiu de bază sub aspect formativ. Prin intermediul observării, elevii dobândesc un sistem de reprezentări clare despre obiectele și fenomenele lumii înconjurătoare.

Lectura după imagini pune un accent sporit pe analiza, descrierea și interpretarea datelor, a acțiunilor înfățișate în imagini. Are rolul de fixare și sistematizare a cunoștințelor elevilor, dobândite la alte activități didactice, fiind un mijloc eficient de a-i determina pe elevi să se exprime prin intermediul imaginilor. Jocul didactic, desfășurat sub directă coordonare a profesorului, contribuie la dezvoltarea gândirii logice a elevilor și la dezvoltarea capacității lor de exprimare.

Prin *jocul didactic* se dezvoltă creativitatea elevilor, este favorizat efortul intelectual și menținută vie atenția în timpul jocului, se stimulează cinstea, corectitudinea, spiritul critic, răbdarea, stăpânirea de sine, jocul încheagă colectivul de elevi, prin respectarea sarcinilor și regulilor jocului elevii învață să-și autoregleze activitățile.

Jocul de rol este atractiv prin aspectul său ludic și eficace; este o metodă activă de predare-învățare-evaluare, o metodă complexă, având o structură mixtă care cuprinde metode aparținând altor categorii, devenite acum procedee: explicația, instructajul, observarea, dezbaterea. Jocul de rol sporește gradul de implicare a elevilor în activitățile de învățare, favorizează formarea convingerilor, atitudinilor și comportamentelor, autocontrolul conduitelor și al achizițiilor.

Dramatizarea este o metodă activă, care se bazează pe utilizarea mijloacelor și procedeelelor artei dramatice, urmărește redarea cât mai fidelă și mai creativă a personajului interpretat. Este o metodă simulativă, care poate lua în activitatea didactică diverse forme: dramatizarea unor povestiri sau schițe, punerea în scenă a unor evenimente, procesul literar etc. În clasele primare sunt valorificate, prin dramatizare, schițele și poveștile în care predomină dialogul, piesele de teatru pentru copii, majoritatea textelor dialogate din manualele școlare.

Lectura orală este o activitate specifică învățământului primar, elevii, sub directa îndrumare a profesorului, citesc cu voce tare un text literar/nonliterar sau chiar un text propriu. Prin lectura orală, elevii dobândesc abilitatea de a transmite, valorificând elementele paraverbale, informații, idei, sentimente provocate de lectura anterioară, în gând, a textului.

Povestirea profesorului pentru învățământul primar contribuie la dezvoltarea exprimării contextuale, la dezvoltarea operațiilor gândirii (analiza, sinteza, comparația, concretizarea sau individualizarea, abstractizarea, generalizarea), solicită memoria și imaginația elevilor. Povestirile elevilor urmăresc dezvoltarea exprimării corecte, logice, expresive, fiind un bun exercițiu de dezvoltare a limbajului și a comunicării.

“Nici un meșteșug nu este mai frumos și mai legat, mai dureros și mai gingaș, totodată ca meșteșugul fericit al cuvintelor”, Tudor Arghezi.

Bibliografie:

- 1) Constantin Cucuș, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1996
- 2) Badea Mariana, Comunicare și climat educațional- suport de curs, Casa Corpului Didactic Prahova, 2003
- 3) Sălăvăstru Dorina, Psihologia educației, Editura Polirom, Iași, 2004

Mentorul de inserție profesională – Model de conduită în activitatea didactică prof. Bălan Georgiana

Inserția profesională a cadrelor didactice debutante este un proces complex ce necesită sprijin și îndrumare adecvată pentru a asigura o tranziție lină de la formarea inițială la practică. În acest context, rolul mentorului de inserție profesională devine esențial. Mentorul nu doar ghidează tânărul cadru didactic prin primele etape ale carierei sale, dar servește și ca model de conduită profesională. Mentorul de inserție profesională îndeplinește multiple funcții:

- Ghid și consilier: Oferă îndrumare practică și teoretică, ajutând la dezvoltarea abilităților didactice și la adaptarea la cultura organizațională a instituției.
- Model de conduită: Mentorul este un exemplu de comportament profesional și etic, demonstrând prin propriile acțiuni valorile și standardele profesionale ale domeniului didactic.
- Suport emoțional și psihologic: Sprijină debutantul în gestionarea stresului și a provocărilor emoționale specifice începutului de carieră.
- Facilitator de integrare socială: Ajută noul cadru didactic să se integreze în colectivul școlar, promovând colaborarea și comunicarea eficientă cu colegii și conducerea școlii.

Conduita profesională a mentorului este esențială pentru a inspira și ghida tânărul profesor.

Aceasta include:

- Etică și integritate: Mentorul respectă normele etice ale profesiei, demonstrând onestitate, responsabilitate și respect față de elevi și colegi.
- Profesionalism: Mentorul își îndeplinește cu rigurozitate atribuțiile, pregătindu-se temeinic pentru ore, actualizându-și constant cunoștințele și folosind metode didactice eficiente.
- Empatie și înțelegere: Manifestă o atitudine empatică și răbdătoare, înțelegând dificultățile debutantului și oferindu-i sprijin personalizat.
- Comunicare eficientă: Utilizează abilități de comunicare clară și eficientă, atât în interacțiunea cu debutantul, cât și cu restul personalului școlii și cu părinții.
- Colaborare și spirit de echipă: Promovează munca în echipă, împărtășind resurse și experiențe, și încurajează debutantul să participe activ la viața școlii.

Mentorul de inserție profesională joacă un rol crucial în formarea și dezvoltarea cadrelor didactice debutante. Prin modelul de conduită pe care îl oferă, mentorul contribuie nu doar la îmbunătățirea abilităților profesionale ale debutantului, ci și la consolidarea valorilor și standardelor profesionale în domeniul educației. În acest fel, mentorul devine un adevărat pilon de sprijin în construcția unei cariere didactice de succes.

Dezvoltarea abilităților de public speaking la elevi

prof. Sîrbu Laura

În societatea modernă, tot mai multe joburi solicită ca angajații să dețină reale competențe de comunicare în contexte variate. Pregătirea copiilor pentru viață, pentru integrarea pe piața muncii constituie un obiectiv principal al educației. Prin urmare, dezvoltarea unor abilități de comunicare în public în rândul elevilor ar trebui să devină o preocupare importantă pentru cadrele didactice. Prezentul articol aduce în atenția cititorului câteva strategii pe care le pot utiliza profesorii în activitățile lor, având în vedere dezvoltarea vorbitului în public pentru școlarii de la clasă.

Utilizarea povestirilor poate constitui un bun prilej pentru a le dezvolta limbajul. Totodată, contribuie la stimularea încrederii în forțele proprii, crearea autonomiei personale. Acestea pot fi alternate cu sesiuni de tipul ” show and tell”. Elevii aduc diferite obiecte personale de acasă(cărți, jucării) și le prezintă colegilor, ceea ce duce la formarea unor calități oratorice. Păpușile sau marionetele integrate în astfel de activități sunt foarte utile pentru școlarii mici, făcând parte din propriul univers al copilăriei. Jocurile de euritmie și cântecele sunt extrem de utile, fiind elemente ale ludicului, stimulând dezvoltarea limbajului expresiv. Pentru început, profesorul propune câteva teme de discuție pe care le prezintă în fața clasei și îi provoacă pe elevi să pregătească un discurs de 2 minute pe care să-l prezinte colegilor. Feedback-ul este foarte important. De aceea, la finalul fiecărui discurs, are loc autoevaluarea și oferirea de feedback. Pe lângă tema propusă pe baza căreia se pregătește discursul, copiii au nevoie de îndrumare, de sfaturi pentru a-și construi discursul, sarcini ce pot fi trasate pe fișe individuale, pentru fiecare copil în parte.

La clasele mai mari, ca activitate premergătoare sesiunilor de dezbateri, cadrul didactic poate oferi ca sarcină de lucru analiza unui fragment dintr-un text citit, organizând colectivul de elevi în perechi. Elevii analizează textul, dezbate, rezolvă cerința și prezintă produsele muncii lor în fața celorlalți colegi. Bineînțeles că resursele folosite pot varia, de la texte lecturate, cărți, imagini, obiecte, machete, secvențe de film, din piesă de teatru etc. Familiarizându-se cu un asemenea context de învățare, elevilor le va fi mai ușor să participe la sesiuni de debate la nivel de clasă sau școală. Exerciții de oratorie, cu accent pus pe limbajul paraverbal și exersarea vorbitului liber în fața unei camere de luat vederi sunt alte posibile activități cu elevii. Nu trebuie omise nici exercițiile de modulație a vocii ce se desfășoară prin jocuri de rol, jocuri de pronunție. Crearea unui club de debate la nivelul școlii oferă numeroase oportunități să practice vorbitul în public. Ele pot îmbrăca forma unor competiții interne, între clase. Pentru a le dezvolta și mai mult elevilor abilitățile de comunicare în fața unui public, unitatea de învățământ poate invita reprezentanți, personalități care să le vorbească acestora despre secretele artei oratorice.

Ministerul Educației a lansat în 2020 primul program integrat de public speaking pentru elevii și studenții din România, menit să le dezvolte abilitățile de comunicare în public, de organizare și structurare a informației, denumit ”Pastila de Public Speaking”.

Public speaking dezvoltă tehnicile de persuasiune ale elevilor, de care aceștia se pot folosi în conversațiile cu ceilalți. Totodată, are și un impact puternic asupra performanțelor școlare. Studiile arată că elevii care se exprimă liber, cu încredere, lejeritate, au rezultate bune la învățătură. Îi ajută pe copii să-și învingă temerile de a vorbi în fața unui public. Dacă se începe de la vârste fragede, vor deveni adulți care nu au inhibiții atunci când situația le cere să se exprime liber în mijlocul unei mulțimi.

Resurse:

<https://www.edu.ro/ministerul-educa%C8%9Biei-%C8%99i-cercet%C4%83rii-%C8%99i-speakings-lanseaz%C4%83-un-program-de-public-speaking-pentru-elevi>

JUST4KIDS

HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

► NIVEL
GIMNAZIAL

CUPRINS

01

Sedentarismul în rândul copiilor
Prof. Becze Bianca-Maria

04

Father's Day celebrated at school
Prof. Jumugă Mădălina

02

**Teaching grammar in a
memorable way**
Prof. Damian Alina

05

**The Benefits of Therapeutic
Stories**
**Prof. Gabroveanu Lucreția-
Alexandra**

03

**Beneficiile sporturilor acvatice
pentru copii**
Prof. Darie Andreea

06

**The same teacher or many
teachers along the school years?**
Prof. Turcu Valeria

CUPRINS

07

**Device-urile și tehnologia
digitală**
Cons. Benghia Iuliana

10

**Engaging Parents in their
Children's Language Learning
Process**
Prof. Florea Ruxandra

08

The Role of Writing Prompts
Prof. Drăgunea Andreea

11

**Rolul profesorului în stimularea
creativității copiilor**
Prof. Dan Alina

09

**Textul argumentativ:
Organizarea textului
argumentativ**
Prof. Ioan Elena

Sedentarismul în rândul copiilor

prof. Bianca-Maria Becze

Sedentarismul în rândul copiilor reprezintă o problemă de sănătate publică tot mai accentuată, având multiple efecte negative asupra sănătății lor fizice și mentale.

Efectele Sedentarismului

1. Probleme posturale și dureri de spate:

Aproximativ un sfert dintre copii se confruntă cu probleme de postură și dureri de spate. Aceasta se datorează atât sedentarismului, cât și posturii incorecte adoptate în timpul utilizării dispozitivelor electronice, prin creșterea presiunii asupra coloanei vertebrale.

2. Obezitate și bolile asociate:

Lipsa activității fizice este strâns legată de creșterea în greutate și obezitate, care pot duce la boli cardiovasculare și diabet. În România, obezitatea infantilă este în creștere, cu efecte pe termen lung asupra sănătății copiilor.

3. Impactul psiho-social:

Sedentarismul poate contribui la probleme psihologice, inclusiv anxietate și depresie, deoarece activitatea fizică este esențială pentru sănătatea mentală și socializarea copiilor.

Cauze

Principalele cauze ale sedentarismului în rândul copiilor includ:

- Utilizarea excesivă a dispozitivelor electronice: Copiii petrec mult timp în fața ecranelor, fie că este vorba de jocuri video, telefoane sau televizoare.
- Lipsa de educație fizică adecvată: În multe cazuri, educația fizică în școli este insuficientă sau nu este luată în serios.
- Lipsa de facilități pentru activități fizice: Mulți copii nu au acces la parcuri, terenuri de joacă sau cluburi sportive.

Soluții și Recomandări

1. Promovarea activității fizice:

Este important să se promoveze activitatea fizică regulată în rândul copiilor, atât prin educație fizică la școală, cât și prin activități recreative acasă.

Programe de prevenire și educație asupra posturii corecte și a utilizării adecvate a dispozitivelor electronice sunt esențiale.

2. Implicarea părinților:

Părinții trebuie să fie informați și să încurajeze un stil de viață activ, reducând timpul petrecut de copii în fața ecranelor și încurajând activități în aer liber.

3. Politici publice și infrastructură:

Investițiile în infrastructura de recreere și facilități sportive pentru copii, precum și implementarea unor politici publice care să sprijine un stil de viață activ, sunt necesare pentru a combate sedentarismul.

Prin abordarea acestor aspecte și promovarea unui stil de viață activ, putem contribui la îmbunătățirea sănătății și bunăstării copiilor, reducând astfel riscurile asociate sedentarismului.

Teaching grammar in a memorable way

We shouldn't lose sight of the one thing children do best: have fun.'

(Kenna Bourke)

prof. Alina Damian

What is grammar to you?

Grammar is certainly one of the most controversial areas of language teaching. In fact, your approach to grammar will in many ways determine your position in communicative language teaching, task-based learning, lexical grammar, and any other of the many methodologies and approaches in the world of language teaching.

Fun grammar activities can be used at any time during the lesson. Some you could use as warmers, to find out how much the children (already or still) know about a grammatical point; others you can use as activities for revision; others again are suitable for follow-up activities in the course book; and finally, some can be used to present/introduce grammar.

Learning styles

When teaching grammar, traditional exercises such as mechanical drills, gap-fills, and sentence transformations all have a part to play. However, they are not always very motivating or stimulating and course books offer many of these already. Playing grammar games is not only fun, it is also extremely valuable. After all, a child who can follow an instruction during a board game, or who can throw a beach ball to another child in response to something a third child has said, has got the point and has learnt something new. Games have rules and so does grammar- they strengthen each other.

No two children learn in the same way. In any given classroom there will be as diverse a mix of learning styles as there are children. Also, one child may show more than one learning style, depending on what task or topic is. To appeal to these learning styles- to differentiate instructions is a huge teaching challenge.

Psychologist Howard Gardner distinguished styles of learning. Through those, he illustrated that it is not about how intelligent you are, but how you are intelligent, implying that learners can reach the same goals and standards in different ways. The learning styles and the most suitable activities for each are:

- Physical (movement-TPR-kinaesthetic): These activities would appeal to children who learn easily by doing, by moving. In activities like these, children will be building, drawing, dancing, playing physically active games, etc.

-
- Aural (musical, singing): these activities would appeal to children who learn best by listening and watching the teacher or other children do or say things. They often have interaction between speakers or involve listening to or singing songs, or chants.
  - Spatial (visual, drawing, art): these activities would appeal to children who like to draw, write, design, and make things. Suitable activities will often have an aspect of art or crafts in them.
  - Verbal (linguistic, explanation, logic): these activities would appeal to children who are generally good at reading, writing and memorizing. Typical activities would include stories, or writing and listing tasks.

Sources: 'Grammar for young learners' (Alan Maley, Oxford University Press), 'Multiple intelligences' (Howard Gardner, Basic Books Press).

Beneficiile sporturilor acvatice pentru copii

prof. Andreea Darie

În general, sporturile acvatice sunt benefice pentru copii din multe puncte de vedere și pot contribui la dezvoltarea lor fizică, emoțională și socială.

Iată câteva beneficii ale sporturilor acvatice:

1. Dezvoltarea fizică: Activitățile acvatice, cum ar fi înotul sau polo-ul, contribuie la dezvoltarea musculară, a rezistenței și a flexibilității. Copiii își pot îmbunătăți coordonarea și echilibrul în apă.
2. Îmbunătățirea sănătății cardiovasculare: Exercițiile în apă sunt o formă excelentă de antrenament pentru aparatul cardiovascular. Înotul, în special, ajută la întărirea inimii și a sistemului respirator.
3. Dobândirea abilităților de siguranță în apă: Sporturile acvatice învață copiii cum să se simtă confortabil și în siguranță în apă. Aceasta poate fi o competență vitală pentru prevenirea accidentelor.
4. Creșterea stimei de sine și a încrederii: În timp ce copiii dobândesc noi abilități în apă și își depășesc temerile, ei devin mai siguri pe ei înșiși și își câștigă încrederea în propriile capacități.
5. Reducerea stresului și a anxietății: Activitățile acvatice pot avea un efect calmant și relaxant asupra copiilor, ajutându-i să facă față stresului și anxietății.
6. Dobândirea abilităților de siguranță în apă: Sporturile acvatice învață copiii cum să se simtă confortabil și în siguranță în apă. Aceasta poate fi o competență vitală pentru prevenirea accidentelor.
7. 4. Creșterea stimei de sine și a încrederii: În timp ce copiii dobândesc noi abilități în apă și își depășesc temerile, ei devin mai siguri pe ei înșiși și își câștigă încrederea în propriile capacități.
8. 5. Reducerea stresului și a anxietății: Activitățile acvatice pot avea un efect calmant și relaxant asupra copiilor, ajutându-i să facă față stresului și anxietății.

Practicarea în mod regulat a sporturilor acvatice aduce o stare generală de bine și fericire. Beneficiile practicării sporturilor acvatice contribuie la o bună stare de sănătate, o bună condiție fizică, îmbunătățirea capacității cardiovasculare, creșterea rezistenței și reducerea stresului.

Este important ca aceste activități să se desfășoare într-un mediu bine organizat și igienizat, sub supravegherea profesorului sau antrenorului specializat în domeniu. Se recomandă piscinele (interioare sau în aer liber)sau lacurile amenajate.

Bibliografie: <https://cafeneauasportiva.ro/beneficiile-practicarii-sporturilor-acvatice-pentru-sanatate-si-conditie-fizica/>

Father's Day celebrated at school

prof. Mădălina Jumugă

“A dad is someone who wants to catch you before you fall but instead picks you up, brushes you off, and lets you try again”.

Father's Day is a celebration honoring fathers and celebrating fatherhood, paternal bonds, and the influence of fathers in society.

The importance of a father can't be neglected or ignored at all. He is like a superhero who is always ready to take on everyday troubles for his children. The significance of a father is beyond words as he is the person who works tirelessly to fulfill the requirements of his family.

The first attempt to celebrate the Father's Day was done on 5th July 1908 in the Fairmont, West Virginia, in the Central United Methodist Church due to the efforts of Grace Golden Clayton in memory of her father and other fathers who died in the Monongah Mining Disaster in December 1907. Another attempt in this regard was made by Jane Addams in the year 1911 when her request for a city-wide celebration of Father's Day was turned down by the authorities.

Finally, the Father's Day celebration was done on 19th June 1910 at the YMCA in Spokane, Washington by the initiative of Sonora Smart Dodd. She gave the idea of celebrating the Father's Day after hearing the sermon about Jarvis Mother's Day in 1909 at the Central Methodist Episcopal Church. Later on, the Third Sunday of June was decided as Father's Day by the support of various local clergymen on 19th June, 1910. The Bill to formally recognize the Father's Day holiday was introduced in the Congress in the year 1913, but the attempt to get the Congress's approval was defeated two times earlier. By the year 1966, President Lyndon B. Johnson issued a formal proclamation honouring fathers by announcing the Third Sunday in June as the official Father's Day. Six years later, the President Richard Nixon made it a national holiday by a law in the year 1972.

The Father's Day is celebrated across the world with the objective of realising and honouring the contribution of fathers in the society. It is a day which celebrates the fatherhood, paternal bonds, and the efforts of male parents towards their families and society. The day is meant to recall, recognize, and remember the endless efforts, initiatives and contributions of all the fathers around us. Father's Day is an occasion to honour all the fatherly figures like Stepfathers, grandfathers, uncles, or even big brothers.

To recognize the contribution of all such fathers and fatherly figures and to celebrate the paternal bonding, a special day is observed every year as Father's Day. It is also an unique opportunity for schools to make fathers a special part of the community and invite them all for funny activities at school. Making cards, dancing to tunes, singing melodies, reciting rhymes, preparing a dish and gifting gifts to their beloved ones, this occasion turns out to be grand as fathers and kids can wear a dress code, participate in events like 'funniest daddy in town', play different team games. The entire occasion is touching, rejuvenating and may move many daddy dears to tears.

"Just 4 Kids" Secondary School has also offered this chance for all families, as teachers and students have set up an extracurricular activity which has brought dads and children together at school. You can find some proves below:

The Benefits of Therapeutic Stories

prof. Lucreția-Alexandra Gabroveanu

Therapeutic stories can play an important role in children's emotional development. These are stories that contain positive and powerful messages, addressing certain issues or fears that children may have in their lives. Through these stories, children can develop self-confidence and learn to manage negative emotions.

First of all, let's remember what a story means: a medium-sized epic work in prose, which presents the struggle between good and evil ending with the victory of good and the hero's journey to maturity. The story is a narrative in which beings or objects endowed with supernatural forces, symbolizing good and evil, fight for or against the happiness of some characters.

Fairy tales and stories have always had the power to enrich our lives, shape how we perceive and interact with the world, and reveal to us the wonders of the human spirit. That is why, over time, they have played an important and powerful role in education, by helping young people develop their skills and value system, revealing the necessary resources to react correctly in everyday life.

Therapeutic stories are short stories designed to help children understand and manage their emotions. These can be written or read aloud to children and are usually designed to address specific problems or anxieties that children may have.

An important characteristic of therapeutic stories is their positive and powerful message. They encourage children to find solutions to their problems and feel strong and confident. Therapeutic stories can be designed to address a wide range of issues such as anxiety, depression, trust issues, and more. "The most important benefit in therapeutic stories is the child's process of relating to the character in the text. Without this, the therapeutic story will not achieve its purpose. Stories provide valuable information about emotions and thoughts. This is done using animation, fiction, and symbols. Symbols, or therapeutic metaphors (a figure of speech that presents the real problem in a different form) are how stories can enter children's souls and help them analyze their thoughts and emotions. The characters in the therapeutic story, the emotions they have, the problems they face, and the strategies to solve them are rendered as symbols. Also, the symbolic, or metaphorical language used in the stories allows us to get in direct contact with the child's emotional world.

They help children to understand that they are not alone in experiencing certain emotions and that they are common to many children and teach them to recognize emotions, give them a name, understand how they are formed, how they can be expressed, what consequences they can have and how they can be managed.” (C.F.Bordeianu – “*The Role of Therapeutic Stories in Managing Negative Emotions*”).

Also, “play therapy with children is equally important in promoting a therapeutic milieu where imagination and reality come together. Anthony (1957) beautifully describes the development of such a group with kindergarten children. As the group progresses, the individual territories, themes, and fantasies gradually merge and become more collective and diffuse, leading to integration. He suggests taking colour photographs to record the visual changes as the toys mix and territories disappear. The myths, legends, and stories follow a similar pattern: what belongs to the individual slowly becomes part of the group and then of the race until there is a collective awareness that transcends boundaries and becomes part of the human experience. Their uniqueness in bridging imagination and reality, their near spiritual depth, and their mysterious universality, all point to their significance in the history and life of mankind. They are not ‘science’ as such but, as Popper (1968) says, <Science is not a system of certain, or well-established, statements; nor is it a system which steadily advances towards a state of finality>.” (Amit Bhattacharyya, *The Use of Therapeutic Stories*, 2001).

Another special aspect of therapeutic stories is that they bring completely unexpected solutions, with a positive emotional effect; they contradict logic and habit. The therapeutic story must be seen as a communication tool, because it creates a basis of identification for the student, protecting him (without attacking him, without judging him on an axiological level); it teaches him to understand himself, to appreciate himself positively, to discover his inner power to "self-heal". The story with a therapeutic message targets the subconscious to facilitate the modification of the subject's behavior. Such stories must be used effectively in a therapeutic sense: in a dose appropriate to the case or the moment, sincerely (with love for the one we want to help), and, of course, without explicit moralizing or parable conclusions. The word has magical power, it can heal when it is said where, how, and by whom it should.

In conclusion, this type of storytelling provides a safe and comfortable way to explore and understand emotions, as well as develop self-confidence and empathy. Through these stories, children can discover a world full of possibilities and learn to find their inner strength to overcome any obstacle in life.

References:

Amit Bhattacharyya, *The Use of Therapeutic Stories*, 2001;

Filipoi, S., *Basmе terapeutice pentru copii și părinți*, Fundația Culturală Forum, 1998, Cluj-Napoca;

C.F.Bordeianu, *The Role of Therapeutic Stories in Managing Negative Emotions*, Șc.Mihail Sadoveanu, Bacău

The same teacher or many teachers along the school years?

prof. Valeria Turcu

Research shows that when teachers stay with their students longer, the students benefit. Would you want to have the same teachers for multiple years?

Every child has hidden potential. It's easy to spot the ones who are already sparkling, but many students are uncut gems. When teachers stay with their students longer, they can see beyond the surface and recognize the brilliance beneath.

Instead of teaching a new cohort of students each year, teachers who practice "looping" move up a grade or more with their students. It can be a powerful tool. And unlike many other educational reforms, looping doesn't cost a dime.

With more time to get to know each student personally, teachers gain a deeper grasp of the kids' strengths and challenges. The teachers have more opportunities to tailor their instructional and emotional support to help all the students in the class reach their potential. They're able to identify growth not only in peaks reached, but also in obstacles overcome. The nuanced knowledge they acquire about each student isn't lost in the handoff to the next year's teacher.

An important part of teaching is building strong relationships with students – particularly at the beginning of the year when time is dedicated to getting to know students and establishing classroom expectations.

If you've taught the same student twice before, did this positively impact your relationship with this student the second time they were in your classroom? New data analysis of 1.3 million students and 50,000 teacher records across Grades 3 to 11 in Tennessee, United States, has shown there is a positive impact on student academic achievement and behavioral outcomes when they are taught by the same teacher twice. The relationship between teacher and student has profound effects on learning. A new study explores whether schools can strengthen this relationship over time by keeping students with teachers for more than one year.

Teacher effectiveness is traditionally viewed as a fixed characteristic: Some teachers produce greater student achievement, others not so much. The goal of school leadership is to hire and retain the former and separate from the latter. However, recent scholarship suggests that teacher effectiveness is instead "dynamic and context-specific, evolving over time."

Certain teachers are more effective at teaching certain students. And as this relationship grows and deepens, better results are produced.

The study defines a repeat student-teacher match as a student having the same teacher for more than one school year. This broad definition encompasses various permutations. One form of repeat matching is looping, when a teacher moves to the next grade level with the same class of students. While practiced in some elementary schools, less than 2 percent of all teachers are loopers. “Unintentional looping” is far more common in the elementary grades. Looping has some disadvantages, like any instructional practice, but the advantages far outweigh the disadvantages. One of the major disadvantages of looping involves having to learn a new curriculum each year. If a teacher completes a 3-year loop, he or she will have to master three different curriculums in 3 years. In addition, the teacher must be knowledgeable about children’s developmental needs in each grade level. These looping responsibilities placed on the teacher, in addition to one’s normal school concerns, can prove overwhelming for many. In this case study the author discusses some of the major advantages of looping and shows that the practice of looping classes can result in higher achievement scores.

A teacher may be reassigned to a different grade in between school terms and turn out coincidentally have some students she/he has taught before, although the match isn’t always intentional.

Therefore, sometimes it may be positive to have the same teacher all over the primary school years from the student point of view, but for teachers it may be quite challenging to cope with the students’ needs and requirements.

Device-urile și tehnologia digitală

cons. Iuliana Benghia

Sunt multe lucruri bune de menționat despre beneficiile și utilitatea actuală a Internetului și a tehnologiei digitale. Ne facilitează viața, munca și activitățile școlare. Provocarea constă în echilibrarea timpului dedicat ecranelor, pentru a armoniza avantajele cu amenințările care pot cauza efecte negative atât în dezvoltarea copiilor, cât și asupra calității vieții de familie.

Foarte des, părinții se văd prinși între sentimentul de mândrie față de abilitățile tehnice precoce ale copiilor și teama legată de competențele lor parentale în a-i ghida pe copii, a le stabili limite sănătoase, precum și necunoscuta legată de efectele pe termen lung în utilizarea tehnologiei digitale.

Multiplele studii efectuate în această zonă indică o gamă amplă de problematici pe care le pot dezvolta copiii atunci când utilizează inadecvat și prelungit ecranele: dependență virtuală, anxietate și depresie infantilă, dificultăți de învățare, dificultăți fizice (tulburări ale somnului și alimentației, sedentarism, obezitate infantilă) izolare socială, creșterea nivelului de agresivitate și tulburări de comportament, psihoze infantile, tulburări din spectrul autist, ADHD sau dificultăți de relaționare cu egalii. Potrivit unui studiu efectuat pe elevi (Rosen, 2012), 62% din Generația Z își verifică mesageria și 32% intră pe Facebook la fiecare 15 minute sau mai puțin, iar aceste date cu siguranță sunt mult modificate ca urmare a pandemiei. Într-un alt studiu (Baron, 2015), elevul mediu afirmă că folosește mobilul de 11 ori pe zi. Notițele făcute pe laptop afectează randamentul școlar, cititul de pe ecrane afectează și el învățarea aprofundată și un implică simțul tactil, tehnologia digitală poate conduce la o înțelegere superficială, reduce drastic din timpul dedicat jocului și altor activități de conectare umană, iar din punct de vedere neurobiologic, multitasking-ul este imposibil, rămânând doar un mit majoritar acceptat și promovat cultural.

Ce putem face?

În primul rând, este foarte important să creem și să muncim pentru o cultură a prevenției digitale, ori acest aspect pleacă în primul rând de la psihoeducație și apoi rapid se continuă cu exemplul personal-modelul pe care eu îl reprezint pentru copilul/adolescentul meu.

În al doilea rând, stabilirea unor reguli sănătoase. Acestea trebuie să fie clare, scurte și urmate de consecințe naturale. Limitele ajută părinții în gestionarea tehnologiei digitale, iar copiilor le oferă șansa dobândirii autocontrolului emoțional, în primul rând.

Copiii trebuie implicați în setarea regulilor, pentru sporirea responsabilității, creșterea gradului de asumare și complianță în respectarea limitelor. E important să îi obișnuim pe copii să ceară acordul atunci când doresc să utilizeze tehnologia digitală.

În al treilea rând, este necesar să îi educăm pe copii să evalueze corect informațiile de pe internet și să se raporteze mereu la propria experiență personală. Acest lucru presupune grijă, atenție, dialog constant și conectare emoțională cu copilul, dar și abilități de comunicare eficientă.

Și nu în ultimul rând, oferirea de alternative. Copiii au nevoie să experimenteze o gamă variată de activități în care să se joace, să socializeze, să experimenteze, să se conecteze cu oamenii și cu natura. Este adevărat faptul că plictiseala este productivă, însă pentru a combate efectele negative ale Internetului, este indicat să punem lucruri atractive și frumoase în viața copilului atunci când îi retragem stimulul plăcut, și anume gadget-ul.

Ne dorim nouă, tuturor, mult succes și înțelepciune!

Bibliografie:

1. Dr. Martin L. Kutscher (2018). Copiii erei digitale. București: Univers.
2. Nicholas Kardaras (2016). Copiii și ecranele luminoase. Pitești: Paralela 45.

The Role of Writing Prompts

prof. Andreea Dragunea

A blank page can be both a source of limitless potential and a daunting barrier. Writers often find themselves staring at an empty screen, waiting for inspiration to strike. This is where writing prompts come into play. These simple yet powerful tools can ignite the spark of creativity, providing a starting point that can lead to a cascade of ideas and stories.

They offer a nudge in the right direction, allowing writers to break free from the paralysis of indecision. By presenting a specific scenario, question, or theme, prompts narrow the infinite possibilities into a manageable scope. This focused starting point can help writers overcome the initial hurdle of beginning a new piece, making the creative process less intimidating.

One of the most significant benefits of writing prompts is their ability to push writers beyond their comfort zones. Prompts often introduce new ideas, genres, or perspectives that a writer might not have explored otherwise. For instance, a prompt that asks the writer to imagine a day in the life of an astronaut on Mars can lead to the exploration of science fiction, even if the writer typically focuses on contemporary fiction.

Creative writing is inherently about problem-solving. Writers must navigate plot twists, character development, and thematic elements, all while maintaining coherence and engagement. Writing prompts often pose specific challenges that require innovative solutions. For example, a prompt might ask, "Write a story where the protagonist cannot speak for the first half of the narrative." Such constraints force writers to think outside the box, enhancing their ability to devise creative solutions and improve their storytelling techniques.

Writing prompts can be particularly beneficial for novice writers who may feel overwhelmed by the prospect of starting from scratch. By providing a clear direction, prompts help beginners gain confidence in their ability to create. As they see their ideas materialize on the page, their self-assurance grows, encouraging them to tackle more complex and ambitious projects.

Writing prompts are invaluable tools that inspire imagination and creativity. They offer a starting point that can help writers overcome the fear of the blank page, expand their creative horizons, and enhance their problem-solving skills. By cultivating discipline and building confidence, prompts support the development of writing as a consistent practice.

Bibliography

<https://annkroeker.com/2023/10/12/are-creative-writing-prompts-a-help-or-hindrance/>

<https://cetl.uconn.edu/resources/teaching-and-learning-assessment/teaching-and-learning-assessment-overview/assessment-design/developing-writing-prompts/>

TEXTUL ARGUMENTATIV. ORGANIZAREA TEXTULUI ARGUMENTATIV

prof.Elena Ioan

Textul argumentativ este o formă de scriere care urmărește să convingă cititorul de validitatea unui anumit punct de vedere sau argument.

Conform Dicționarului Explicativ al Limbii Române, a argumenta înseamnă „a susține, a întări, a dovedi, a demonstra ceva cu argumente”. Altfel spus, un text argumentativ este alcătuit din argumente care să justifice afirmațiile făcute.

Încă din clasele mici elevii învață să justifice răspunsurile date, să-și argumenteze dezvoltat și cu exemple pertinente opinia enunțată. În clasa a VI-a elevii studiază textul argumentativ și structura specifică acestuia.

Structura unui text argumentativ este esențială pentru a prezenta clar și eficient ideile. Iată cum este organizat, de obicei, acest tip de text:

Elemente:

- Introducerea subiectului: O frază sau două care să inducă tema generală.
- Argumentele/ contraargumentele: Fiecare argument este prezentat într-un paragraf separate de conectorii de argumentare (în primul rând,.../ în al doilea rând,...; pe de o parte.../pe de altă parte... etc.).

Prima propoziție a fiecărui paragraf introduce ideea principală a argumentului/ contraargumentului, idee susținută de dovezi și exemple: detalii, statistici, citate, studii de caz etc.

- Concluzia: O reformulare a tezei inițiale într-un mod care subliniază validitatea acesteia.

Nota bene!

- Claritatea și concizia: Fiecare parte a textului trebuie să fie clară și concisă, evitând detaliile inutile.
- Coerența și coeziunea: Asigurarea unei tranziții fluide între paragrafe și idei.
- Stilul persuasiv: Utilizarea unui limbaj convingător, evitarea generalizărilor excesive și a apelurilor emoționale nesusținute de dovezi.

Un text argumentativ urmărește:

- Să capteze atenția cititorului.
- Să prezinte subiectul și contextul.
- Să formuleze teza (poziția principală a autorului).

Prin urmarea, un text argumentativ bine organizat și eficient își atinge scopul de a convinge cititorul de validitatea tezei prezentate.

Engaging Parents in their Children's Language Learning Process

prof. Ruxandra Florea

In an ideal world, I strongly believe that young learners should get help both from the teachers and their parents. However, not all parents can or want to get engaged in their child's language learning process. That happens because there are probably those who do not possess the time or the financial resources for their own children. On the other hand, some of them simply know little or no English, do not know which materials to use, consider that is only the teacher's job to motivate the students, or consider that there are other subjects more important than English. In the same time, some parents are extremely keen on this whole process of learning English and want their children to be successful and have great results in order to pass some exams or they consider English extremely useful.

Considering the academic resources that are available for teachers, the teacher-parent roles could be best summarized as the one of "Information", or the one who provides information, "Direction", or the one in which we tell students how to use information, "Caring" or the one in which students need to feel they are seen, heard and supported, and also "Energizing" or the one in which we support and motivate them.

How could teachers encourage parents to motivate their children in the process of learning a foreign language? First of all, it could be explained how vital the parents' role might be in this process even if they have little command of English. At a very young age, all the children do is for their parents and thus the latter have the role of triggering intrinsic motivation and to let the young learners understand that the learning experience should be meaningful, fun, and interesting. Also, parents could be given more information about the Cambridge English exams so that they could get familiarized with the tasks of the test. They could also be shown how to access the vocabulary and grammar lists online and what kind of activities can be done at home with the kids.

Moreover, I strongly believe that parents need to be told some very important ideas and what can be avoided. That is the fact that mistakes are normal and useful because they bring learning opportunity. Secondly, many young learners remember language easily if the learning is combined with creative activities and lot of games such as drawings, role-plays, and model-making. Thirdly, a lot of children have stories included in their bed time routine and what parents can do is to include English stories in their daily routine because children can learn a lot of language through listening or reading stories.

Every child is unique and there is no one who knows the child better than their own parent. Their mother and father have the chance to explore their uniqueness and also to connect with their child. They are also the ones who can show they care about the child’s progress without applying any pressure or judgment on the child. They can choose the resources that interest the child. Together, they can spend time exploring English language learning websites, create and playing with vocabulary flashcards, playing board games in English, enjoying English–speaking minute activities, play memory games, and doing crosswords and word search puzzles.

Taking everything into consideration, parents do have a fundamental role in shaping their children future towards a successful journey in foreign languages.

Bibliography:

“How to Start Teaching Kids English at Home | LearnEnglish Kids.” [Learnenglishkids.britishcouncil.org, learnenglishkids.britishcouncil.org/parents/helping-your-child/how-start-teaching-kids-english-home](https://learnenglishkids.britishcouncil.org/learnenglishkids.britishcouncil.org/parents/helping-your-child/how-start-teaching-kids-english-home).

“Learning Activities to Do with Your Child | Cambridge English.” [Www.cambridgeenglish.org, www.cambridgeenglish.org/learning-english/parents-and-children/learning-activities-to-do-with-your-child/](https://www.cambridgeenglish.org/learning-english/parents-and-children/learning-activities-to-do-with-your-child/). Accessed 26 July 2023.

Rolul profesorului în stimularea creativității copiilor

prof. Alina Dan

Dacă nu stimulăm aviditatea copiilor de a pătrunde în necunoscut, aceștia devin apatici, plictisiți și dezinteresați. Imaginația poate fi stimulată prin lărgirea câmpului cunoașterii, memoria fiind un stoc de informații.

Cum putem îmbogăți expresivitatea imaginii? Prin căutarea în necunoscut ; așa, flexibilitatea gândirii, originalitatea, își vor pune amprenta asupra modului de exprimare a copiilor. Astfel, prin îmbogățirea cunoștințelor își vor îmbogăți paleta sentimentelor, vor avea o concepție personală despre lume și își vor descoperi aspirațiile. Amintirile vor fi prelucrate, cunoștințele lor îmbogățite și vor ajunge să facă diverse conexiuni imprevizibile. Copiii își vor dezvolta aptitudinile, ajungând la reușite surprinzătoare, la dobândirea talentului ce va determina modul lor de a fi, de a se comporta în relațiile sociale.

Rolul profesorului este determinant în dezvoltarea personalității creative artistice-plastice, în însușirea unei discipline în muncă, îmbogățirea cunoștințelor și experiențelor, dezvoltarea acuității percepției. Învățământul fiind de tip activ – participativ, euristic, antrenant, energizant, novator, presupune un mod de operare intelectuală și practică prin sisteme deschise, active, fiind stimulată, astfel, originalitatea.

Profesorul are menirea de a-și iniția elevii în lumea valorilor, de a transmite reconstruind, ierarhizând acest sistem de valori. Sistemul pedagogic, fiind deschis, mobil, dinamic, permite abordarea unor teme noi având ca scop final formarea unor oameni cu deschidere culturală. Educarea ființei umane este un proces deosebit de delicat și de complex. Scopul urmărit în conturarea personalității fiecărui elev, capabil în final de a gândi responsabil, este de a înțelege sensurile lumii înconjurătoare.

A educa înseamnă a cultiva sufletul curat și bunul simț atât de specific poporului nostru, a îndruma un copil din punct de vedere moral, respectând tradiția și obiceiurile. Înseamnă, de asemenea, a îngriji sufletul și a dezvolta inteligența copiilor, cu scopul de a scoate la lumină și a dezvolta latura pozitivă, formând caractere responsabile.

Profesorului îi revine rolul de a îndruma în direcția creării valorilor culturale și a sensibilității în fața valorilor autentice. Copilul devine conștient de propriile procese de gândire și de posibilitățile lui în a se exprima. Dobândește astfel autonomie prin creșterea încrederii în propriile capacități.

Acest mod de abordare facilitează unele trăsături caracteriale, conduite psihice, lărgirera câmpului cunoașterii. Elevul devine interesat, se implică psihologic, afectiv și cognitiv. Este vizată dobândirea unor noi competențe prin reorganizarea proceselor cognitive, psihomotorii, social afective.

Copilului i se dă posibilitatea de a avea bucuria căutării personale.

JUST4KIDS

● ● ● HIGH SCHOOL

cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

▶ NIVEL
PREȘCOLAR

CUPRINS

01

*“ Rolul bunicilor
în viața copiilor “*
Prof. Stan Mihaela

02

*“ Parteneriatul
educațional grădiniță -
familie “*
Psiholog Drugă Mădălina

03

*“ Învățarea prin
activități artistice “*
Prof. Caval Denisa

04

*“Strategii pentru
dezvoltarea creativității“*
Prof. Dobrescu Andreea

05

*“ Activități recreative
pentru mari și mici “*
Prof. Iscru Luciana

06

*“ Rolul animalelor în
viața copiilor “*
Prof. Stoica Simona

CUPRINS

07

*“ Relațiile de prietenie la
grădiniță “*
Prof. Gîrbea Ana Maria

08

*“ Dezvoltarea abilităților
sociale și emoționale la
preșcolari “*
Prof. Mitu Amelia

09

*“ Dezvoltarea abilităților
sociale în învățământ “*
Prof. Ion Cristina

10

*“ Despre grădiniță și
joacă “*
Prof. Apostol Andreea

11

*“ Învățarea diferențiată
în activitățile de
grădiniță “*
Prof. Cenușă Corina

12

*“ Să ne jucăm cu copiii
noștri “*
Prof. Magadan Ana Maria

13

*“ Cum ajutăm copilul să
își concentreze mai bine
atenția “*
Prof. Floroiu Mădălina

“ Rolul bunicilor în viața copiilor “

Prof. Stan Mihaela

Bunicii conturează lumi de poveste și cei mai norocoși dintre noi au putut trăi povestea din colțuri de lume pure, intacte într-o zonă de bio emoțional.

Bunicii sunt părinții părinților copilului și asigură legătura dintre generații. Copiii noștri au luat naștere din două familii: a soției și a soțului.

Cu ajutorul bunicilor, copiii înțeleg noțiunea de familie extinsă și își dau seama mai bine de trecut, înțeleg ciclurile vieții. A îmbătrâni înseamnă a ști mai multe. Pe parcursul vieții învățăm și înțelegem mii de lucruri, iar copilul are șansa să le afle de la noi. Bunicii reușesc să răspundă copiilor la multe întrebări, cu multă răbdare de obicei, inclusiv curiozității ale copilului despre cum erați în copilărie. Aceste informații le sunt utile copiilor și constituie repere pentru ei.

Comunicare deschisă și sinceră: Pentru a menține o relație sănătoasă între copii și bunici, este important să promovăm o comunicare deschisă și sinceră. Copiii ar trebui încurajați să își exprime sentimentele și gândurile în fața bunicilor, iar aceștia la rândul lor să îi asculte și să îi înțeleagă. O comunicare eficientă contribuie la consolidarea relației și la creșterea încrederii între copii și bunici.

Respect reciproc: Respectul reciproc este esențial în menținerea unei relații sănătoase între copii și bunici. Copiii trebuie învățați să respecte autoritatea și experiența bunicilor, iar aceștia la rândul lor să respecte autonomia și individualitatea copiilor. Prin respect reciproc, se creează un mediu armonios și înțelegător, în care relația dintre copii și bunici se poate dezvolta în mod pozitiv.

Transmiterea valorilor și tradițiilor familiale: Bunicilor le revine rolul important de a transmite valorile și tradițiile familiei către copii. Aceștia îi învață pe cei mici despre respect, bunătate și iubire, dar și despre tradițiile și obiceiurile specific familiei. Prin intermediul poveștilor, jocurilor și experiențelor comune, bunicilor le este mai ușor să transmită aceste valori și să consolideze legăturile dintre generații.

“ Rolul bunicilor în viața copiilor “

Prof. Stan Mihaela

Suport emoțional și afectiv: Bunicilor le revine adesea rolul de a oferi suport emoțional și afectiv copiilor. Ei sunt cei care ascultă cu răbdare și înțelegere problemele și grijile celor mici, oferindu-le sprijinul și încurajarea necesară. Prin dragostea necondiționată pe care o oferă, bunicilor le este mai ușor să creeze un mediu sigur și reconfortant pentru copii.

Învățarea de la experți: Bunicilor le este mai ușor să îi învețe pe copii anumite abilități și cunoștințe, având deja experiența și înțelepciunea acumulată de-a lungul anilor. Ei pot fi ghizi în procesul de învățare și dezvoltare a copiilor, oferindu-le sfaturi și îndrumări prețioase. De la bunic, copilul poate învăța cum să gătească, să își dezvolte abilitățile artistice sau să își exploreze pasiunile.

Rolul bunicilor în viața copiilor este unul extrem de important. Aceștia aduc cu sine experiența, înțelepciunea și dragostea necondiționată, contribuind la dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin transmiterea valorilor și tradițiilor familiale, oferirea suportului emoțional și afectiv și îndrumarea în procesul de învățare, bunicilor le revine un rol esențial în creșterea și educarea copiilor. Pentru a menține o relație sănătoasă între copii și bunici, este important să promovăm comunicarea deschisă și sinceră și respectul reciproc. Aceste aspecte contribuie la consolidarea relației și la creșterea încrederii între generații.

“ Parteneriatul educațional grădiniță - familie “ **Psiholog Drugă Mădălina**

Educația nu reprezintă o experiență izolată, ci un proces continuu și interactiv care se desfășoară pe tot parcursul vieții. Atunci când principalii factori implicați - familia, grădinița, școala și comunitatea, colaborează, aceștia pot furniza cele mai bune resurse pentru a îmbunătăți educația.

Parteneriatele sunt esențiale pentru atingerea performanțelor școlare înalte. Scopul principal al acestor parteneriate este să extindă oportunitățile pentru implicarea familiei în educația copiilor. Pentru a dezvolta parteneriate eficiente între familie și grădiniță, este necesar să se creeze un mediu școlar care să încurajeze și să faciliteze comunicarea deschisă cu părinții, să ofere părinților posibilitatea de a adresa întrebări, de a-și exprima îngrijorările și de a participa activ la procesul decizional în educația copiilor.

Implicarea părinților în educație poate presupune diverse activități, iar nivelul acestei implicări depinde adesea de mediul oferit de grădiniță. Un parteneriat solid între familie și grădiniță poate îmbunătăți experiența educațională a copiilor. Ambele părți, familia și grădinița, trebuie să-și asume responsabilitatea pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și să colaboreze ca parteneri egali în procesul educațional.

Relația dintre familie și grădiniță implică multiple dimensiuni care influențează dezvoltarea copilului. Colaborarea între aceste două entități presupune flexibilitate, deschidere către perspectivele celuilalt, recunoașterea importanței relațiilor și sprijinului reciproc pentru a asigura o educație de calitate.

Grădinița poate înțelege mai bine ideile părinților prin ascultare și interacțiune. Educatoarele reușesc astfel să obțină o înțelegere mai profundă a copilului și să identifice abilitățile acestuia atunci când începe să frecventeze grădinița. Familiile care primesc cu receptivitate și pozitivitate mesajele transmise de educatoare devin mai implicate în educația copilului lor. Educatoarele au rolul de a încuraja părinții să își exprime preocupările și interesele în legătură cu educația copilului.

“ Parteneriatul educațional grădiniță - familie “ **Psiholog Drugă Mădălina**

Există numeroase motive pentru care părinții sunt interesați să stabilească relații strânse cu grădinița, cum ar fi: să fie implicați activ în evoluția și educația copilului lor, să ofere sprijin și să fie la curent cu progresele și provocările pe care le întâmpină copilul în mediul grădiniței, și să colaboreze cu educatoarele pentru a asigura o experiență educativă cât mai benefică pentru micuțul lor.

Beneficiile grădiniței în urma unui parteneriat sunt următoarele: îmbunătățirea disciplinei copiilor, comunicarea eficientă între toate părțile implicate, reducerea violenței școlare, crearea unor condiții mai bune în vederea realizării unui management eficient, acceptarea și înțelegerea mai profundă a copiilor și a familiilor lor, intensificarea relațiilor interpersonale dintre copii, intensificarea atitudinilor pozitive și comunicării dintre cadrele didactice, copii și familie, participarea activă la evenimentele grădiniței. Top of Form

La nivelul familiei, se pot remarca următoarele beneficii: conștientizarea rolului educației, stabilirea unor relații mai strânse între părinți și copii, o mai bună comunicare între instituția de învățământ și familie, îmbunătățirea informațiilor asupra modului în care își pot crește copiii, informarea în vederea desfășurării unor activități de joc și învățare pozitivă acasă, o mai bună înțelegere a curriculumului, accesul mai rapid la resursele grădiniței, decizii eficiente în privința educației copiilor. Copiii beneficiază de motivație mai bună spre activitățile educative, scăderea frecvenței apariției unor probleme de comportament, îmbunătățirea unor probleme de comportament.

Cadrele didactice beneficiază de sprijin și apreciere din partea familiei, experiențe pozitive de învățare, conștientizarea diversității familiilor, care va avea drept consecință reducerea stereotipurilor, relații mai apropiate cu preșcolarii. În privința echipei manageriale, beneficiile se vor concretiza în mai puține reclamații din parte părinților, utilizarea eficientă a resurselor și sprijin din partea familiilor și a comunității. Parteneriatul cu familia trebuie înțeles ca o atitudine, și nu ca o activitate ce trebuie implementată.

“ Învățarea prin activități artistice “ Prof. Caval Denisa

Activitățile artistice joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor la grădiniță. Prin desen, pictură, modelaj și alte forme de artă, copiii își dezvoltă creativitatea, exprimarea emoțională și abilitățile motorii fine. Aceste activități nu sunt doar distractive, ci și fundamentale pentru dezvoltarea lor generală.

Participarea la activități artistice permite copiilor să-și exploreze imaginația și să-și exprime gândurile și sentimentele într-un mod unic. Fie că este vorba despre desenatul cu creioane colorate sau modelatul cu plastilină, copiii sunt încurajați să-și folosească imaginația și să creeze ceva unic și reprezentativ personalității lor. Prin artă, ei sunt învățați să gândească în afara tiparelor impuse și să găsească soluții originale și creative pentru rezolvarea problemelor.

Arta oferă copiilor un mijloc de a-și exprima emoțiile, trăirile, sentimentele și de a comunica ceea ce poate fi dificil de verbalizat. Prin activități artistice, copiii își dezvoltă inteligența vizual-spațială. Aceasta implică înțelegerea formelor și spațiilor. De exemplu, atunci când copiii desenează o casă sau modelează un animal, ei învață să perceapă și să recreeze obiecte tridimensionale, ceea ce contribuie la dezvoltarea percepției spațiale. Activitățile artistice în grădiniță sunt adesea realizate în grup, ceea ce încurajează cooperarea și socializarea între copii. Ei învață să împartă materiale, să colaboreze la proiecte comune și să respecte ideile și creațiile colegilor lor. Aceasta dezvoltă abilitățile sociale și încrederea în sine. Adesea, se simt mai calmi și mai echilibrați după ce se angajează într-o activitate creativă.

Activitățile artistice în grădiniță nu sunt doar un mod plăcut de a petrece timpul, ci și un instrument educativ puternic care contribuie la dezvoltarea copiilor. Prin artă, preșcolarii își dezvoltă creativitatea, își exprimă emoțiile, își îmbunătățesc abilitățile motorii și își dezvoltă abilitățile sociale. Încurajarea participării la activități artistice încă de la o vârstă fragedă pune bazele unei dezvoltări armonioase și echilibrate

“Strategii pentru dezvoltarea creativității”

Prof. Dobrescu Andreea

Creativitatea joacă un rol crucial în dezvoltarea copiilor preșcolari, oferindu-le oportunități de a explora lumea, de a-și exprima ideile și de a dezvolta abilități esențiale pentru viitor. Stimularea creativității în primii ani de viață contribuie la formarea unui mod de gândire flexibil, inovator și deschis. Iată câteva strategii eficiente pentru dezvoltarea creativității la preșcolari:

Crearea unui Mediu Propice Creativității

Mediul înconjurător are un impact semnificativ asupra capacității copiilor de a fi creativi. Este esențial să se creeze un spațiu care să inspire și să încurajeze explorarea.

Spații deschise și flexibile: Amenajarea unui spațiu de joacă deschis, cu acces la diverse materiale creative, cum ar fi hârtie, culori, plastilină și obiecte reciclate, permite copiilor să își exprime liber ideile.

Zone tematice: Organizarea unor zone tematice în grădiniță, cum ar fi colțuri de lectură, colțuri de artă sau colțuri de construcții, oferă copiilor posibilitatea de a-și alege activitățile în funcție de interesele lor.

Încurajarea Jocului Liber

Jocul liber este esențial pentru dezvoltarea creativității, deoarece le permite copiilor să își folosească imaginația și să exploreze idei noi fără constrângeri.

Timp suficient pentru joc: Asigurarea unui timp adecvat pentru joc liber în fiecare zi ajută la stimularea creativității și a independenței.

Jocuri de rol: Încurajarea jocurilor de rol, cum ar fi jocul de-a doctorul, de-a magazinul sau de-a pirații, permite copiilor să-și dezvolte abilitățile sociale și să-și exerseze imaginația.

Promovarea Activităților Artistice

Activitățile artistice sunt un mijloc excelent de exprimare creativă pentru preșcolari. Acestea ajută la dezvoltarea abilităților motorii fine și la încurajarea gândirii inovatoare.

Desen și pictură: Oferirea de materiale diverse pentru desen și pictură permite copiilor să experimenteze cu culori și forme, exprimându-și ideile și emoțiile.

Modelaj și sculptură: Activitățile de modelaj cu plastilină sau argilă ajută la dezvoltarea dexterității și oferă oportunități pentru creații tridimensionale.

“Strategii pentru dezvoltarea creativității”

Prof. Dobrescu Andreea

Lectura și Povestirea

Poveștile și lectura stimulează imaginația și creativitatea, oferindu-le copiilor modele de narativitate și personaje interesante.

Cititul interactiv: Lectura interactivă, în care educatorul pune întrebări și încurajează copiii să ghicească ce urmează să se întâmple, îi ajută pe aceștia să își dezvolte gândirea critică și creativă.

Crearea de povești: Încurajarea copiilor să creeze propriile lor povești, fie verbal, fie prin desen, le permite să își exprime ideile într-un mod structurat și creativ.

Stimularea Curiozității și Explorării

Copiii preșcolari sunt în mod natural curioși. Încurajarea acestei curiozități și a dorinței de explorare poate conduce la descoperiri creative.

Întrebări deschise: Părinții și educatorii pot stimula gândirea creativă prin punerea de întrebări deschise, cum ar fi „Ce crezi că s-ar întâmpla dacă...?” sau „Cum ai rezolva această problemă?”.

Explorări în natură: Excursiile în natură și activitățile de observare a mediului înconjurător le oferă copiilor oportunități de a explora și de a-și pune întrebări despre lumea înconjurătoare.

Încurajarea Colaborării și a Jocului în Echipe

Lucrul în echipă și colaborarea cu alți copii le permite preșcolarilor să își dezvolte abilitățile sociale și să învețe de la alții.

Proiecte de grup: Proiectele de grup, cum ar fi construirea unui oraș din blocuri sau crearea unui colaj colectiv, încurajează copiii să colaboreze și să își împărtășească ideile.

Jocuri colective: Jocurile care necesită cooperare și comunicare, cum ar fi jocurile de construcție sau de rezolvare de probleme, îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile interpersonale și să învețe să lucreze împreună.

Acceptarea și Încurajarea Eșecului ca Parte a Procesului de Învățare

Este important să le arătăm copiilor că eșecul este o parte naturală a procesului creativ și că fiecare greșeală este o oportunitate de învățare.

Atitudinea pozitivă față de eșec: Învățând copiii să privească eșecurile ca pe niște experiențe de învățare și încurajându-i să încerce din nou, le dezvoltăm reziliența și perseverența.

Dezvoltarea creativității la preșcolari este esențială pentru formarea unor indivizi capabili să gândească inovativ și să se adapteze la provocările viitoare. Prin crearea unui mediu propice, încurajarea jocului liber, promovarea activităților artistice și stimularea curiozității și a colaborării, putem cultiva creativitatea în primii ani de viață. Investind în creativitatea copiilor de astăzi, construim o bază solidă pentru o societate inovatoare și adaptabilă în viitor.

“ Activități recreative pentru mari și mici “ Prof. Is cru Luciana

Timpul de calitate petrecut alături de copiii nostri este cel mai important lucru pe care îl putem oferi celor dragi nouă. Sezonul vacanțelor și anotimpul călduros care se apropie, ne îndeamnă la joacă și la activități diverse. Putem să ne facem planuri despre cum am vrea să petrecem timp alături de cei dragi. Activitățile recreative și timpul de calitate, nu trebuie să implice costuri mari. Nu este vorba despre bani, ci despre a timp împreună și de a ne bucura de prezența celor dragi, oferind amintiri plăcute tuturor. Este important să desfășurăm astfel de activități, să oferim copilul afecțiune, stabilitate, să-i acordăm interes și să fim prezenți în viața de zi cu zi a acestuia. Calitatea momentelor petrecute împreună are un impact asupra dezvoltării și bunăstării copilului, ajutându-l să se exprime, să crească frumos, să experimenteze și să descopere lumea. Petrecând timp constant cu copilul, indiferent de activitatea propusă, fie că jucați un joc, stați de vorbă, luați masa, îl implicați în sarcinile casnice, îl face pe cel mic să se simtă apreciat, validat, îi crește stima de sine și încrederea. Conectându-ne cu copilul cu ajutorul acestor activități, vom observa că acesta devine mult mai cooperant, își va interioriza mult mai binele regulile și limitele aplicate de părinți. Putem profita de vremea frumoasă, petrecând clipe în natură, căutând frunze cu aspect deosebit, făcând un picnic, admira norii sau chiar plantând flori în grădină. Câteva idei de activități recreative ar mai fi și pictatul mâinilor sau amprentarea, jocuri de rol cu animaluțe, masini sau păpuși, jocuri din copilăria noastră (leapșa, prinselea, mimă). Putem face din orice activitate casnică sau nu numai, o activitate distractivă, simplă dar care va avea un impact important în dezvoltarea copilului. Stabiliți activități împreună, fiți creativi și spontani, și ce este cel mai important, jucați-vă, pentru că indiferent de vârsta copilului, jocul alături de el va reprezenta întodeauna o modalitate de a petrece timp împreună. Nu e necesar să facem activități deosebite pentru a petrece timp de calitate alături de copii, ci mai degrabă trebuie să fim pe deplin disponibili pentru ei, să râdem, să ne bucurăm de fiecare clipă petrecută împreună. Astfel, aceste momente de calitate pot deveni cu ușurință parte din viața de zi cu zi, ne sunt necesare pentru a construi o relație solidă părinte-copil și a-i arăta că orice s-ar întâmpla în jur, familia reprezintă prioritatea noastră, iar rolul nostru este de a oferi alternative de joc și joacă.

Un copil poate să învețe oricând un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stai locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește.” – Paulo Coelho

“ Rolul animalelor în viața copiilor “

Prof. Stoica Simona

Sentimentele pe care animalele le nasc în copii sunt imposibil de explicat în cuvinte. Cei mici le iubesc atât de tare și le sunt atât de dragi, încât aceste trăiri devin greu de înțeles pentru persoanele care nu acordă importanță ființelor necuvântătoare.

Ca și părinți, cel mai probabil vi s-a întâmplat cel puțin o dată să mergeți în parc cu fetița sau băiețelul vostru, iar aceștia să nu dorească să mai plece acasă fără a adopta cățelușul simpatic pe care tocmai l-au văzut. În urma acestei experiențe, v-ați gândit și v-ați pus în nenumărate rânduri întrebarea: „*Oare ar trebui ca familia noastră să adopte un animal de companie sau este prea mare bătaie de cap?*”.

Creșterea unui copil alături de un animal de companie îl va ajuta pe acesta să învețe de la o vârstă fragedă ce înseamnă să fii umil, empatic și respectuos, dar aduce și o serie de alte beneficii:

1. Dezvoltarea psiho-emoțională a copilului

Animalele sunt emoție pură. Sunt parteneri care te însoțesc oriunde și oricând, gata să ofere sprijin emoțional și iubire necondiționată. Fidelitatea și loialitatea lor pot servi drept exemple pentru ca cei mici să adopte aceste calități, extrem de utile și de valoroase, încă din copilărie, pentru tot restul vieții. Copiii care cresc alături de o pisică sau un câine, își vor dezvolta mai ușor abilitățile emoționale și se vor exprima cu mai multă ușurință. În plus, vor deveni și mult mai empatici.

2. Dezvoltarea responsabilității

Animalul este o responsabilitate. Prin împărțirea sarcinilor pentru îngrijirea lui, copilul va deveni mai responsabil și va învăța să aibă grijă de el, să fie atent la hrănirea lui, atunci când se îmbolnăvește sau când trebuie plimbat. Având un animal, în special un câine, familia dezvoltă anumite obiceiuri și își formează o rutină care îl va maturiza pe cel mic. Acesta va realiza că spre deosebire de jucăriile lui, animalul este o ființă cu nevoi ca oricare alta, atât fizice, cât și financiare, materiale sau emoționale.

3. Dezvoltarea fizică

Fizic, simțurile copiilor sunt dezvoltate în prezența unui animal. Este o ființă diferită față de mamă și tată, cu care cel mic este deja familiarizat. În plus, un animal este un partener de joacă neobosit și mulți câini ajung să acționeze ca niște protectori fideli pentru copii. Dintre rasele de câini perfecte pentru o familie cu copii mici se numără bulldog-ul englez, beagle-ul, visla, terra nova, bull terrier, collie, setter-ul irlandez, labrador-ul retriever, golden retriever. În plus, copilul va fi nevoit să iasă cu el afară și să-l plimbe, să se joace cu el în parc, deci va petrece mai mult timp afară, în natură. Joaca în natură alături de animalul de companie este o metodă distractivă și sănătoasă de a petrece timpul, care contribuie la dezvoltarea lui fizică

4. Tratarea unor dizabilități sau afecțiuni

Studiile specialiștilor au arătat de-a lungul anilor că un copil care suferă de autism poate ajunge să dezvolte abilități sociale, atunci când crește alături de un animal de companie. Cu ajutorul lui, se poate exprima cu mai mare ușurință, indiferent că e vorba despre un câine sau o pisică. Animalele au capacitatea unică de a atrage atenția. Printre abilitățile pe care le dobândesc copiii care trăiesc alături de animale de companie, se numără cele de comunicare, capacitatea de cooperare, empatia, capacitatea de autocontrol și de a relaționa cu alte persoane. Chiar dacă, din fericire, cel mic nu are probleme de sănătate, animalele de companie pot ajuta la scăderea tensiunii arteriale, la reducerea stresului și a anxietății, oferind astfel o stare de bine și de siguranță.

Regulile care trebuie respectate

Desigur, toate aceste beneficii pot fi posibile doar prin adoptarea unor reguli stricte în ceea ce privește creșterea animaluțului. Câinele sau pisica este un prieten și un membru din familie, însă pentru ca totul să fie în regulă, cel mic va trebui să știe că acesta are nevoie de îngrijire specială și că sarcinile zilnice care îi implică, nu cad exclusiv în responsabilitatea adulților. Vorbiți-le despre importanța menținerii unei igiene corespunzătoare, ca și în cazul propriului copil. Implicați-i în vizitele la veterinar pentru a ști mai multe despre vaccinurile pe care trebuie să le facă sau deparazitări periodice.

Toate acestea îl vor pregăti pe cel mic pentru viața de adult și îl vor învăța că pentru orice lucru plăcut din viață, e nevoie de efort și asumarea de responsabilități. Dacă ne asumăm aceste responsabilități și conștientizăm că animalele de companie nu sunt simple jucării pentru copiii noștri sau cadouri, este un semn bun că putem păstra animaluțul pe care îl avem deja sau că e momentul potrivit să adoptăm unul. Avantajele sunt pe toate planurile și pentru întreaga familie!

Animalele sunt mari magicieni ai emoțiilor. Vă îndoiiți de acest lucru? Sunt tovarăși credincioși capabili să ne ofere sprijin emoțional atunci când avem mai mare nevoie de asta. Sunt prieteni fideli care vor sta lângă noi când ne vom simți singuri. Animalele de companie (câinii, pisicile) sunt acele ființe care ne oferă dragoste necondiționată. Ele nu așteaptă nimic în schimb.

“*Relațiile de prietenie la grădiniță*”

Prof. Gîrbea Ana Maria

Relațiile de prietenie la grădiniță sunt esențiale pentru dezvoltarea socială și emoțională a copiilor mici. Aceste relații contribuie la formarea unor abilități importante, cum ar fi comunicarea, cooperarea, rezolvarea conflictelor și înțelegerea emoțiilor altora. Iată câteva aspecte importante despre relațiile de prietenie la grădiniță:

1. Dezvoltarea Abilităților Sociale

Copiii își dezvoltă abilitățile sociale prin interacțiunile zilnice cu colegii lor. Învăță să împartă, să colaboreze și să respecte rândul, ceea ce le va fi de mare ajutor în viața lor de școlari și de adulți.

2. Empatia și Înțelegerea Emoțiilor

Prin relațiile de prietenie, copiii învață să recunoască și să răspundă la emoțiile altora. Acest lucru îi ajută să devină mai empatici și să dezvolte relații sănătoase în viitor.

3. Rezolvarea Conflictelor

La grădiniță, conflictele sunt inevitabile, dar ele oferă oportunități de învățare pentru copii. Învățând cum să rezolve conflictele într-un mod pozitiv, copiii dezvoltă abilități esențiale de negociere și compromis.

4. Identitatea și Stima de Sine

Relațiile de prietenie contribuie la formarea identității copiilor și la dezvoltarea stimei de sine. Sentimentul de apartenență și acceptare din partea colegilor este crucial pentru bunăstarea emoțională a copiilor.

5. Jocul și Creativitatea

Prin jocurile de rol și activitățile creative, copiii explorează diverse scenarii sociale și își îmbunătățesc capacitatea de a înțelege și naviga relațiile sociale complexe.

6. Sprijin Emoțional

Prietenii de la grădiniță oferă un sprijin emoțional valoros. Copiii învață să ofere și să primească confort și încurajare, ceea ce le întărește relațiile și le oferă un sentiment de securitate.

“ Relațiile de prietenie la grădiniță “
Prof. Gîrbea Ana Maria

Cum Pot Părinții și Educatorii să Susțină Relațiile de Prietenie:

Încurajarea Jocului de Grup: Organizarea de activități care necesită colaborare și lucru în echipă.

Modelarea Comportamentului Pozitiv: Adulții ar trebui să modeleze comportamente sociale pozitive și să încurajeze empatia și respectul.

Ghidarea Rezolvării Conflictelor: Ajutarea copiilor să rezolve conflictele prin discuții și găsirea de soluții împreună.

Crearea unui Mediu Incluziv: Asigurarea că fiecare copil se simte inclus și respectat, indiferent de diferențele dintre ei.

În concluzie, relațiile de prietenie la grădiniță joacă un rol crucial în dezvoltarea holistică a copiilor. Ele nu numai că îmbunătățesc abilitățile sociale și emoționale, dar contribuie și la formarea unor baze solide pentru relațiile interpersonale viitoare.

“ Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale la preșcolari “

Prof. Mitu Amelia

Dezvoltarea abilitatilor sociale si emotionale este esentiala in perioada prescolara, avand un impact semnificativ asupra succesului, ulterior in scoala si in viata.

Educatia socio-emotionala este alcatuita din toate activitatile de invatare din toate activitatile de invatare care duc la dobandirea experientei de comportare in societate, la formarea competentelor emotionale si sociale, a abilitatilor prescolarilor de a intelege, de a se exprima si de a-si regla emotiile.

Dintre caracteristicile dezvoltarii socio-emotionale la varsta prescolara pot fi amintite:

Copilul incearca sa se identifice cu modelele oferite de parintii sai;
pentru a contracara criza de opozitie, copilul are nevoie de independenta, acest lucru generand conduite pozitive;
acum apar diferite sentimente morale, cum ar fi rusinea, multumirea cand este laudat, atasamentul, dragostea pentru frati, prietenia;
in jurul varstei de 4-5 ani apar reusitele de autocontrol, increderea in fortele proprii, stapanirea emotiilor, constientizarea regulilor de comportament si a normelor de convietuire in societate.

Jocul reprezinta cea mai importanta sursa de invatare in lumea prescolarilor, de altfel fiind si singura lor mare preocupare.

Cu ajutorul jocului, cei mici reusesc sa-si dezvolte latura emotionala, dar si pe cea sociala:

invata despre regulile sociale;
cum sa interactioneze cu ceilalti;
isi dezvolta capacitatea de memorare;
isi dezvolta limbajul.

Cateva idei de activitati pe care le puteti pune in aplicare pentru a sprijini dezvoltarea prescolarilor:

Cititul zilnic:

Dedicati timp pentru cititul unei carti in fiecare zi. Aceasta nu numai ca sprijina dezvoltarea limbajului, dar si creeaza o rutina placuta.

“ Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale la preșcolari “

Prof. Mitu Amelia

Activitati creative:

Desfasurati ctivitati creative cum ar fi desenul, pictura, modelajul sau colajul pentru a stimula imaginatia si creativitatea.

Invatare prin joc:

Folositi jocuri sau jucarii educative pentru a le oferi o modalitate distractiva de a invata litere, cifre, culori si forme geometrice.

Explorarea naturii:

Petreceti timp in aer liber, explorand natura. Observarea plantelor, a animalelor si a elementelor naturii dezvolta curiozitatea si conexiunea cu mediul inconjurator.

Jocuri de rol:

Organizati sesiuni de jocuri de rol care ii ajuta sa inteleaga diferite roluri si sa-si dezvolte abilitatile sociale.

Jocuri de miscare:

Organizati jocuri in miscare, cum ar fi saritul in sac, jocurile cu baloane sau cursa cu picioarele legate, pentru a promova activitatea fizica si coordonarea.

Dansul si muzica:

Puneti muzica si dansati impreuna. Aceasta nu numai ca promoveaza activitatea fizica, dar si dezvolta coordonarea si simtul ritmului.

Sprijiniti emotional copilul, ascultandu-i grijile si oferindu-i validare. A fi un ascultator atent ii arata ca sentimentele lui sunt importante.

“ Dezvoltarea abilităților sociale în învățământ ” Prof. Ion Cristina

Dezvoltarea abilităților sociale în învățământul preșcolar este esențială pentru pregătirea copiilor pentru interacțiuni sociale sănătoase și pentru succesul lor în viață. Iată câteva modalități prin care acest lucru poate fi realizat:

- Jocuri și activități de grup, cum ar fi jocurile de rol. Prin jocurile de rol, copiii își pot imagina diverse scenarii sociale și pot învăța să se pună în locul altora. De exemplu, ei pot juca roluri precum polițiști, doctori, părinți etc., experimentând diferite roluri sociale și interacțiuni.
- De altfel, jocurile care necesită colaborare și coordonare între copii îi învață să lucreze împreună, să împărtășească și să se susțină reciproc. În plus, proiecte și activități care necesită munca în echipă îi învață pe copii să colaboreze, să își împartă sarcinile și să își respecte colegii.
- Învățarea să înțeleagă și să simtă ceea ce simt alții este esențială pentru construirea relațiilor sociale sănătoase. Prin povestiri, jocuri de rol și discuții, copiii pot învăța să se pună în locul altora și să manifeste compasiune. Citirea poveștilor care explorează emoțiile și experiențele diferitelor personaje poate ajuta copiii să își dezvolte empatia și să înțeleagă perspective diferite.
- În plus, conversațiile structurate și ghidate pot ajuta copiii să învețe să își exprime ideile și să asculte cu atenție punctele de vedere ale celorlalți. Prin intermediul jocurilor de improvizație, copiii pot exersa să își exprime gândurile și emoțiile în mod creativ și liber.

Copiii trebuie să învețe cum să gestioneze conflictele într-un mod pașnic și constructiv. Prin intermediul discuțiilor ghidate, a jocurilor de rol și a modelării comportamentului pozitiv, aceștia pot învăța să rezolve conflictele prin compromis și cooperare. Educatorii pot facilita discuții despre moduri constructive de gestionare a conflictelor și pot ghida copiii să găsească soluții în mod cooperant.

“ Dezvoltarea abilităților sociale în învățământ ”

Prof. Ion Cristina

De asemenea, educatorii și părinții joacă un rol crucial în modelarea și promovarea comportamentului social pozitiv. Prin intermediul propriilor lor comportamente și interacțiuni cu copiii, ei pot transmite și exemplifica valorile sociale și normele de conduită. Recunoașterea și încurajarea comportamentului social pozitiv pot consolida aceste comportamente în rândul copiilor.

Copiii trebuie să învețe să recunoască, să înțeleagă și să gestioneze propriile lor emoții pentru a-și menține relațiile sociale sănătoase. Prin intermediul jocurilor, activităților creative și a tehnicii de relaxare, aceștia pot învăța să facă față emoțiilor în mod constructiv. Activitățile de relaxare și mindfulness pot ajuta foarte mult copiii să învețe să își regleze emoțiile și să facă față stresului în mod sănătos.

Prin integrarea acestor practici în programul preșcolar și prin crearea unui mediu de învățare stimulat și susținător, copiii pot dezvolta abilități sociale puternice care să îi pregătească pentru succesul în viață.

“ Despre grădiniță și joacă “ Prof. Apostol Andreea

Ceea ce a adus nou gradinita in educatia copilului a fost activitatea spontana a acestuia. In stadiile scolaritatii, exercitiile si metodele utilizate se inspira din viata adulta, in sa simplificate si adaptate la nivelul de inteligenta al copilului, iar dezvoltarea lor depinde de exersarea lor. In gradinita in sa, metodele si exercitiile folosite au ca punct de plecare copilul. Desigur ca aceste jocuri si actiuni spontane sunt adaptate si se petrec sub indrumarea unui adult (educatoarea), in sa ele isi au izvorul in instinctele copilului. In gradinita este vorba de joaca, in timp ce stadiile scolaritatii presupun munca. Asadar opozitia dintre gradinita si scoala este evidenta. Cumva, clasa pregatitoare apare ca o veriga de legatura. Metodele sale se apropie de cele ale gradinitei, in sa elevii se confrunta si cu necesitatea de a invata – mai devreme sau mai tarziu - anumite procedee sau de a-si insusi anumite informatii din manuale. Gradinita s-a transformat, cu timpul, dintr-o institutie situata in afara sistemului de invatamant, intr-o parte integranta a acestuia, si acest lucru a pornit de la ideea reorganizarii intregului sistem scolar, asa cum s-a facut cu clasa pregatitoare.

Gradinita nu poate fi restructurata pana ce o psihologie mai “profunda” va elucidati intregul proces ce sta la baza activitatilor din copilarie. Valoarea sa educationala va fi bine inteleasa doar daca intelegem si modul in care actiunile de joaca ale copilului se integreaza in mod gradual in activitati ale adultului, care devine constient de semnificatia lor atat pentru el ca individualitate cat si pentru societate. Pentru a exemplifica, am putea sa ne referim la evolutia sistemului britanic de invatamant, care a trecut de la stilul analitic, rigid al scolilor traditionale la stilul dinamic, foarte bine ilustrat de William James.

Diferentele evidente dintre gradinita si scoala se refera in primul rand la modul in care fiecare dintre ele percepe modul de dobandire al “tehnicilor” adultului. Scoala considera ca acest lucru se produce treptat, prin integrarea diferitelor elemente, cum ar fi limbajul, conceptul de numar, si rezultatele experientei, ale caror semnificatii copilul le va intelege mult mai tarziu. Pana atunci, el trebuie sa “lucreze” in cadrul scolii pentru dobandirea lor, avand incredere in parintii si in profesorii sai, care ii explica faptul ca la un moment dat acestea se vor integra, fiind utilizate in mod complementar. Prin urmare, gradinitei nu i-a mai ramas decat sa se ocupe de joaca copilului, care va avea o influenta hotaratoare in viitor. In gradinita s-a observat ca fiecare tip de joaca a copilului repeta sau copiaza intr-un fel o activitate de-a adultului, si in consecinta s-au urmarit trei planuri: planul afectiv, urmarindu-se o implicare afectiva corespunzatoare a copilului in situatia de joaca; planul concret, prin figurarea in joc a unor obiecte, detalii, aspecte, etc. din lumea reala; planul educational, prin educarea organelor de simt si a capacitatilor discriminative si perceptiv.

“ Despre grădiniță și joacă “

Prof. Apostol Andreea

Aceste planuri corespund scopurilor activității școlare: dobândirea deprinderilor, capacităților și abilităților și însușirea cunoștințelor. În grădiniță, aceste scopuri se realizează prin joc (în cadrul cărora copiii se folosesc de mâini, de picioare, de văz, de auz), care reproduce realitatea. Dobândirea abilităților se realizează adesea prin educarea deprinderilor mâinilor, picioarelor, deprinderilor de văz, de auz în jocurile de țesut, de construit, de cântat, de dansat, etc. și prin atragerea atenției copilului ca așa ceva va face când va fi mare. Educarea organelor de simț și dobândirea abilităților primare de cusut, construit, cântat, etc. nu are loc exclusiv la vârsta grădiniței; ceea ce se întâmplă în grădiniță în mod special este ghidarea lor către o atitudine afectivă corespunzătoare, fie ca este cea a societății în care copilul trăiește, fie ca derivă din faptul că ei singuri recunosc ceea ce este frumos și ceea ce reprezintă ordinea. Într-un cuvânt, grădinița lucrează pe direcția organizării și îndrumării jocurilor copiilor, astfel încât acestea să reprezinte simbolic viața de adult și lumea în care urmează ca ei să trăiască, și asupra inducerii unor atitudini pozitive în cadrul jocurilor simbolice.

Problema cu care s-a confruntat grădinița n-a fost adesea pur și simplu exersarea anumitor deprinderi, capacități, etc., ci introducerea acestor așa-numite exerciții în activitatea copilului într-un mod organizat, la o vârstă la care el nu s-ar putea supune rigorilor impuse ulterior de școală. Dar, pe de altă parte, pentru că jocurile lor să fie și educative ele nu trebuie să rămână la stadiul de simple jocuri, cu alte cuvinte ele nu trebuie să facă apel doar la spontaneitatea copilului, ci trebuie să introducă copilul, treptat, în activitățile adultului, pentru care copilul trebuie să fie pregătit. Mama sau baby-sitter-ul pot să îl supravegheze pe copil, astfel încât acesta să se joace într-un mod sanatos., însă acest lucru nu înseamnă neapărat educarea lui.

Întrebarea de ordin psihologic la care trebuie să răspundă educația din grădiniță este următoarea: simbolizează într-adevăr copiii în jocul lor elemente ale activităților adultului? Cu alte cuvinte, activitatea nativă de joc a copiilor se transformă în activitățile adultului prin trezirea în conștiința copilului a stării emoționale subiacente activității adulte? Este într-adevăr acesta principiul după care ar trebui să organizăm activitatea de joc a copilului astfel încât să fie în același timp educativă? Dezvolta într-adevăr copiii, în aceste acțiuni independente una de cealaltă, în aceste jocuri atât de diverse, valori sociale sau estetice? Căci această independență, izolare una de alta a acțiunilor este caracteristica jocului copilului.

“ Învățarea diferențiată în activitățile de grădiniță ” Prof. Cenușă Corina

La intrarea în grădiniță o parte din copii prezintă lacune care îi diferențiază de ceilalți fapt care conduce la o reorganizare a activităților ca să se ofere condiții de afirmare atât celor dotați, cât și celor cu ritmuri mai lente în acțiuni și acumulări.

Deosebirile dintre copii pot fi calitative sau cantitative, în funcție de gradul de dezvoltare a unor trăsături sau capacități . Activitatea de diferențiere trebuie orientată spre acele aspecte care influențează randamentul școlar. Orice activitate de diferențiere a instruirii trebuie să pornească de la sesizarea trăsăturilor dar și a deosebirilor dintre subiecți. Depistarea acestor trăsături care îi diferențiază pe copii reprezintă operația inițială, premisă a oricărei acțiuni de tratare diferențiată.

În grădinița de copii activitățile se pot organiza: frontal, pe grupe și individual. În ceea ce privește organizarea activităților, cea frontală este mai comodă și la îndemâna fiecărei educatoare deoarece presupune soluționarea unor sarcini de învățare comune de către toți copiii. **Avantajele** activității frontale sunt:

- permite prezentarea cunoștințelor în înlănțuirea lor logică;
- copii învață să folosească instrumente de muncă individuală;
- activitatea este permanent îndrumată, asigurându-se însușirea temeinică și sistematică;
- conduce la formarea de priceperi și deprinderi practice, la însușirea unor algoritmi de calcul și

lucru care vor înlesni activitatea de abstractizare și generalizare;

Ca **dezavantaje** menționăm:

- nu promovează spiritul de independență în acțiune și gândire;
- nu promovează colaborarea, acțiunea în colectiv;
- nu promovează gândirea divergentă, căutarea de soluții;
- nu conduce la cunoașterea reală a posibilităților intelectuale ale fiecărui copil;

Privind organizarea activităților pe grupe avem în vedere împărțirea colectivului de copii în subgrupe pe criteriul potențialului intelectual. Aceste subgrupe pot fii omogene și eterogene. La rândul lor grupele omogene sunt de două feluri:

- grupe formate din copii cu un nivel intelectual normal sau peste nivelul grupei;
- grupe cu copii care au un ritm mai lent în acțiune și gândire;

Dintre **avantajele** acestei forme de organizare, menționăm:

- preșcolarii își însușesc unele căi de investigare, căutare;
- se dezvoltă spiritul de colaborare între copii;
- se dezvoltă atenția și spiritul critic, copiii implicându-se activ în rezolvarea sarcinilor;
- permite o mai bună cunoaștere a copiilor de către educatoare;

“Învățarea diferențiată în activitățile de grădiniță” Prof. Cenușă Corina

Dintre **dezavantaje**, amintim:

- există tendința supraîncărcării copiilor dotați;
- se acționează mai puțin în direcția dezvoltării posibilităților native
- există posibilitatea apariției unor timpi morți, dacă educatoarea nu stăpânește tehnica lucrului pe

grupe;

Precizăm că în cadrul activității pe grupe sarcinile de lucru administrate fiecăreia din cele două grupe omogene sunt diferențiate, dar echivalente în timp sub aspectul obiectivelor propuse. Rezolvarea sarcinilor se va face în colectiv sau individual.

În cazul grupelor eterogene, sarcinile sunt tot diferențiate, dar neechivalente, soluționarea lor făcându-se și individual.

Învățământul individualizat constă în împlinirea unor sarcini de lucru de către fiecare copil în mod independent. Indiferent de forma de organizare pe care o alege, educatoarea are un rol deosebit de important. Și aceasta formă are avantajele și dezavantajele ei. Dintre **avantaje** amintim:

- îl ajută pe copil să-și însușească deprinderi de muncă intelectuală;
- îl ajută la eliminarea lacunelor;
- respectă particularitățile de vârstă;
- conduce la aprecierea cât mai exactă a capacităților fiecărui copil tratat separat;

Pe lângă aceste avantaje învățământul diferențiat și individualizat prezintă și unele **limite**, de care cadrul didactic trebuie să țină seama:

- copilul se poate izola de colectiv, dacă activitatea nu este dirijată atent și nu este îmbinată cu activități frontale;

- răpește mult timp și prezintă dificultăți, deoarece preșcolarii și școlarii mici nu știu să-și organizeze munca independentă;

- pretinde cadrului didactic o perfectă stăpânire a acestei strategii;

“ Să ne jucăm cu copiii noștri “ Prof. Magadan Ana Maria

Viata de zi cu zi poate deveni foarte aglomerata si ne poate seca si ultimele resurse de energie. Alergam dintr-un loc in altul, suntem permanent in intarziere, avem continuu de facut un alt lucru important de pe agenda zilnica, care nu sufera amanare. Sa ne jucam poate fi dificil in aceste circumstante si ni se poate parea ca nu mai reprezinta o prioritate, ca suntem asteptati de alte cerinte care nu pot fi compatibile cu [joaca](#).

Totusi, ar fi timpul sa includem in rutina noastra un timp pentru joc. Sa incercam sa planificam astfel de momente si sa le includem in [programul zilnic](#).

Copiii invata prin joaca, isi dezvolta abilitati fizice, psihice si emotionale. Este foarte important sa-i incurajam si sa le oferim sprijinul nostru cand se joaca. Vor deveni mai increzatori in propriile lor forte, vor si ca jocul lor este important.

Jucandu-se, copiii invata care le sunt limitele si cum si le pot depasi. Isi pot asuma riscuri si vor invata care sunt consecintele. Exersand, ei invata sa isi controleze emotiile, cum ar fi stresul, furia sau ingrijorarea. Jocul afara iti va oferi si tie ca adult un beneficiu atat fizic, cat si emotional.

Cand copiii se joaca, apeleaza de obicei la jocuri de rol. Aceste situatii iti vor permite sa- i observi comportamentul si sa-i intelegi emotiile intr-un context distractiv si interactiv. Adesea, copiii nu isi pot exprima emotiile in mod direct, poate fi dificil pentru ei. Se pot exprima insa, mult mai usor daca sunt in pielea unui personaj si te au pe tine, adultul, in preajma sa le oferi sfaturi si sprijin.

In timpul jocului copiii sunt mai capabili sa fie atenti la consecintele deciziilor lor si sa invete din greseli. Ar putea fi o idee buna sa gatiti impreuna, sa faceti o prajitura si sa vedeti ce se intampla daca puneti un ingredient in plus sau daca omiteti un ingredient. Folosind situatii cu care ne intalnim zi de zi ca mod de a experimenta ii vom invata pe [copii](#) sa ia decizii in cunostinta de cauza si in alte situatii cu care se va confrunta.

Copiii iti doresc aprecierea parintelui si cauta sa o primeasca si atunci cand se joaca. Aceste confirmari ii determina sa incerce lucruri noi si sa se simta incurajati.

“ Să ne jucăm cu copiii noștri “ Prof. Magadan Ana Maria

Este necesar sa fim inasa atenti la cateva aspecte:

- Intotdeauna ofera incurajari copilului atunci cand se joaca adecvat si fii specific, spunandu-i de ce sau ce a facut corect.
- Incurajeaza-l sa caute sa isi rezolve singur problemele. Va invata mai mult din propriile greseli, decat daca nu va avea sansa sa greseasca niciodata.
- Oferă posibilitati de joc diferite. Jocul poate insemna arta, joc cu papusi, figurine, joc in aer liber.
- Nu cumpara multe jucarii. Adeseori copiii prefera se joace cu lucruri pe care le gasesc prin casa. Gasind peste tot obiecte cu care se pot juca, ii incurajeaza sa fie creativi si sa isi dezolte imaginatia, pregatindu-i astfel indirect pentru situatiile din viata reala cu care se vor intalni peste ani.

Sa ne jucam cu copiii poate deveni un eveniment placut si cu implicatii benefice pe termen lung. Copiii au nevoie de prezenta noastra activa, de atentie si implicarea noastra pentru a creste frumos.

Sa invatam sa fim copiii pentru cateva ceasuri si sa fim fericiti jucandu-ne impreuna este important pentru relatia noastra de azi cu copiii, dar poate fi si o baza solida pentru cum ne construim relatiile pe termen lung.

Bibliografie: „Tine-ti copiii aproape” de Gabor Mate si Gordon Neufeld

“ Cum ajutăm copilul să își concentreze mai bine atenția ” Prof. Floroiu Mădălina

Concentrarea este o capacitate care necesită pregătire pe lângă faptul că este foarte importantă în domeniul educațional și pedagogic. De aceea, părinții ar trebui să încerce să-și ajute copiii pentru a se asigura că viitorul lor are succes atât profesional, cât și emoțional.

Concentrarea este una dintre abilitățile fundamentale în procesul de cunoaștere. Pentru a vă simți concentrat, este important să vă mențineți atenția concentrată pe un punct de interes atât timp cât este necesar. *De fapt, fără concentrare este practic imposibil să înveți, să citești sau să faci ceva.* Concentrarea este esențială pentru învățare. În plus, pentru a vă concentra este important să folosim atenția și datorită ei mintea noastră se poate concentra asupra unui stimul dintre toți cei din jurul nostru pentru a le ignora pe toate celelalte.

Mediul unui copil este plin de informații, știri, întrebări și stimuli. Prin urmare, este foarte dificil pentru copii să mențină atenția și concentrarea într-un anumit mod. Copiii au nevoie de spațiul lor de distracție, de aceea, este important să se oprească, să se odihnească puțin și să se concentreze în continuare pentru a putea petrece câteva ore în îndeplinirea sarcinilor de zi cu zi.

Când copiii învață să se concentreze de la o vârstă fragedă, obțin beneficii importante:

Își îmbunătățesc rezultatele academice;

Ei cultivă auto-învățarea, deoarece abilitățile de concentrare și atenție sunt foarte importante pentru a învăța singur;

Își îmbunătățesc performanța în general, ceea ce îi va servi pentru toate provocările cu care se confruntă în viață;

Ei învață să-și concentreze atenția asupra obiectivelor concrete și a obiectivelor personale.

Îți sporesc dezvoltarea personală;

Își folosesc mai bine timpul pentru că ajung să facă mai multe lucruri cu rezultate mai bune și în mai puțin timp;

Îți cresc stima de sine și încrederea în tine.

Ceea ce este important de știut este că cei mici nu se concentrează automat. Pentru ca acest lucru să funcționeze, este esențial să lucreze și să dezvolte abilitățile necesare pentru ca aceștia să poată descurca fără dificultate această activitate și să nu se simtă frustrați. Iată câteva sfaturi pentru a-i ajuta pe cei mici din casă să obțină o concentrare sănătoasă și simplă și să stea departe de frustrările inutile.

“ Cum ajutăm copilul să își concentreze mai bine atenția ”

Prof. Floroiu Mădălina

Cum să îmbunătățim atenția și concentrarea la copii?

Îmbunătățirea atenției și concentrării copiilor este o provocare pentru mulți părinți. În acest articol vă oferim câteva sfaturi pentru a realiza acest lucru:

Dormi atât cât este necesar

Când copiii nu dorm bine, se trezesc obosiți, iar acest lucru le afectează capacitatea de a fi atenți și de concentrare. Pentru a evita acest lucru, este indicat ca copilul dumneavoastră să dobândească o rutină bună de somn.

Prioritizează temele

Învață-ți copilul să acorde atenție priorităților de la o vârstă fragedă: cu cât încep mai devreme să-și facă temele, cu atât mintea îi va fi mai limpede și va lucra cu mai multă concentrare. Dacă îl înveți de mic să acorde prioritate temelor, vei promova și o atitudine responsabilă.

Folosiți un spațiu corespunzător și nu îl modificați

Spațiul de studiu trebuie să fie bine luminat și ordonat și să fie întotdeauna același loc. În felul acesta îl ajuți pe copilul tău să-și identifice zona de studiu și să încurajezi o atitudine în concordanță cu activitatea și, prin urmare, o concentrare mai mare.

Pregătiți în avans ceea ce va fi necesar

Asigurați-vă că cel mic are toate materialele de care are nevoie în spațiul său de studiu. Căutarea constantă a materialelor în timpul lucrului întrerupe concentrarea și atenția.

Evitați orice distragere și zgomot

Zgomotul provoacă epuizare, stres și pierderea concentrării. Asigurați-vă că zgomotul nu vă distrage atenția copilului pentru a-i îmbunătăți capacitatea de atenție: nu lăsați televizorul aprins în fundal, un telefon mobil la îndemână sau jucării în jurul lui. Ar trebui să lucrați într-un mediu fără elemente care vă distrag atenția.

Faceți o activitate, pe rând

Pentru a îmbunătăți concentrarea, nu supraîncărcați copilul cu prea multe instrucțiuni simultan. Trebuie să te concentrezi pe o singură activitate și să primești instrucțiuni clare și precise; Acest lucru vă va încuraja capacitatea de concentrare.

FINAL